

Salmi 1

1 Μακάριος ἄν'ρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἄσεβων καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν,
2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέρας καὶ νυκτός.
3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυῖσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθῆσεται.
4 οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χυνός, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστῶσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλή δικαίων·
6 ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἄσεβων ἀπολείται.

Salmi 2

1 Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνᾴχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ διάψαλμα
3 Διαρρῶζομεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψομεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
5 τότε λαλῶσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς
6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τοῦ ἁγίου αὐτοῦ
7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου Κύριος εἶπεν πρὸς με Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
8 αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς·
9 ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκευὸς κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.
10 καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
11 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.
12 δράξασθε παιδείας, μ᾽ποτε ὀργισθῇ κύριος καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Salmi 3

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
2 Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
3 πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου Οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. διάψαλμα.
4 σὺ δέ, κύριε, ἀντιλῆπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλῆν μου.
5 φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπ᾽κουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. διάψαλμα.
6 ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.
7 οὐ φοβήθῃσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
8 ἀνάστα, κύριε, σῶσόν με, ὁ θεὸς μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
9 τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Salmi 4

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ψαλμοῖς· ᾠδὴ τῷ Δαυιδ.
2 Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσ᾽κουσέν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι· οἰκτιρήσόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
3 υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.
4 καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσεν κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ· κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.
5 ὀργίξεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. διάψαλμα.
6 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον.
7 πολλοὶ λέγουσιν Τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, κύριε.
8 ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
9 ἐν εἰρῆνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθῶσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Salmi 5

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Τὰ ῥῆματά μου ἐνώτισαι, κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου·
3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δε᾽σεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου. ὅτι πρὸς σὲ προσευξομαι, κύριε·
4 τὸ πρωὶ εἰσακούση τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωὶ παραστῶσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι.
5 ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐδὲ παροικῶσει σοι πονηροῦμενος·
6 οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
7 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος.
8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλῆθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνῶσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.
9 κύριε, ὀδῆγόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλ᾽θεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεφγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν.
11 κρίνον αὐτούς, ὁ θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίαν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἄσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, κύριε.
12 καὶ εὐφρανθῶσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῶσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
13 ὅτι σὺ εὐλόγησες δίκαιον· κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Salmi 6

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
3 ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι ἀσθενῶς εἶμι· ἴασαί με, κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου,
4 καὶ ἡ ψυχῆ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, κύριε, ἕως πότε;
5 ἐπίστρεψον, κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχῆν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
6 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾄδῃ τίς ἐξομολογῶσεται σοι;

7 ἔκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην
νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν
μου βρέξω.
8 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν
πάσιν τοῖς ἐχθροῖς μου.
9 ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰς"κουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθοῦ
μου.
10 εἰς"κουσεν κύριος τῆς δε"σεώς μου, κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.
11 αἰσχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν σφόδρα πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνθεῖσαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Salmi 7

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ, ὃν ἦσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουσι υἱοῦ Ἰεμενι.
2 Κύριε ὁ θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ
πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥύσάι με,
3 μ'ποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος
λυτρουμένου μηδὲ σφύζοντος.
4 κύριε ὁ θεὸς μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν
χερσίν μου,
5 εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά,
ἀποπέσιν ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός,
6 καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ
καταλάβοι καὶ καταπατᾷ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ
τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. διάψαλμα.
7 ἀνάστηθι, κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι
τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι, κύριε ὁ θεὸς μου, ἐν
προσάγματι, ᾧ ἐνετείλω,
8 καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης
εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.
9 κύριος κρινεῖ λαοὺς· κρίνον με, κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
10 συντελεσθῶ δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον· ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ
θεός.
11 δικαία ἡ βο"θειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σφύζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
12 ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.
13 ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει·
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἠτοίμασεν αὐτὸ
14 καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασεν σκευὴ θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.
15 ἰδοὺ ᾠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν·
16 λάκκον ᾠρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο·
17 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβῆσεται.
18 ἐξομολογῶσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Salmi 8

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἐπ'ῤηθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν.
3 ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον
ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ
ἐκδικητῆν.
4 ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελῶν καὶ ἀστέρας, ᾧ σὺ ἐθεμελίωσας.
5 τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

6 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ
τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν·
7 καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου,
πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
8 πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτῆνη τοῦ
πεδίου,
9 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
10 κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
πάσῃ τῇ γῇ.

Salmi 9

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ· ψαλμὸς τῷ
Δαυιδ.
2 Ἐξομολογῶσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγῶσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
3 εὐφρανθῶσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου, ὕψιστε.
4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω
ἀσθενῶσοσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου,
5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου,
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
6 ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς, τὸ ὄνομα
αὐτῶν ἐξῆλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος·
7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ
πόλεις καθεῖλες, ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ'
ἡχούς.
8 καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει, ἠτοίμασεν ἐν κρίσει
τὸν θρόνον αὐτοῦ,
9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
10 καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν
εὐκαιρίαις ἐν θλίψει·
11 καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά
σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντάς σε, κύριε.
12 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων,
ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ,
13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμῶσθη, οὐκ
ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενῶτων.
14 ἐλέησόν με, κύριε, ἰδὲ τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,
15 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς
σύλλαις τῆς θυγατρὸς Σιων· ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ
πρωτηρίῳ σου.
16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἢ ἐποίησαν, ἐν παγίδι
ταύτῃ, ἢ ἐκρυψαν, συνελῆμθη ὁ πούς αὐτῶν·
17 γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτοῦ συνελῆμθη ὁ ἀμαρτωλός. ᾠδὴ
διαψάλματος.
18 ἀποστραφῶσιν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα
τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ·
19 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησῶσεται ὁ πτωχός, ἢ ὑπομονὴ
τῶν πενῶτων οὐκ ἀπολείπεται εἰς τὸν αἰῶνα.
20 ἀνάστηθι, κύριε, μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος,
κριθῶσιν ἔθνη ἐνώπιόν σου·
21 κατάστησον, κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν
ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. διάψαλμα.
22 ἴνα τί, κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν
εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
23 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ
πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἷς
διαλογίζονται.
24 ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·
25 παρᾶξυνεν τὸν κύριον ὁ ἀμαρτωλός· κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητᾷ· οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ.

26 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, ἀνταναιρείται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·
27 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ.
28 οὐ ἄράς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
29 ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἄθων, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν·
30 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρα αὐτοῦ, ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν·
31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινῶσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πεντῶν.
32 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Ἐπιτέλησται ὁ θεός, ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
33 ἀνάστηθι, κύριε ὁ θεός, ὑψώθῃ ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πεντῶν·
34 ἔνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἄσεβης τὸν θεόν; εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἐκζητῶσει.
35 βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου· σοὶ οὖν ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.
36 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθῆσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι' αὐτῶν·
37 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολείσθαι, ἔθνη, ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
38 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πεντῶν εἰσέκουσεν κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὖς σου
39 κρίναι ὀρφανῶν καὶ ταπεινῶν, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Salmi 10

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα· πᾶς ἔρειπε τῇ ψυχῇ μου Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;
2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεύσαι ἐν σκοτομνῇ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
3 ὅτι ἄκατηρτίσω, καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν;
4 κύριος ἐν ναῷ ἀγίῳ αὐτοῦ· κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
5 κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄσεβη, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχῶν.
6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.
7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Salmi 11

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Σῶσόν με, κύριε, ὅτι ἐκκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι ὀλιγόθησαν αἱ ἀληθεῖαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
3 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεὶλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν.
4 ἐξολεθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορῶμονα
5 τοὺς εἰπόντας Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστίν· τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;
6 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεντῶν νῦν ἀναστῶμαι, λέγει κύριος, ἴσσομαι ἐν σωτηρίᾳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7 τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.
8 σὺ, κύριε, φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
9 κύκλω οἱ ἄσεβεῖς περιπατοῦσιν· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Salmi 12

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Ἔως πότε, κύριε, ἐπιλήσει μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
3 ἕως τίνος θῶσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψώθεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
4 ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, κύριε ὁ θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μὴ ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,
5 μὴ ποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ.
6 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπισα, ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετῶσαντί με καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Salmi 13

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἔστιν θεός· διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύματιν, οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
2 κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.
3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. (τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλῶσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, ὦν τὸ στόμα ἀράς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.)
4 οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
5 ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὐδ' οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ θεός ἐν γενεᾷ δικαία.
6 βουλήν πτωχοῦ κατησχύνατε, ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστίν.
7 τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ἰακωβ καὶ εὐφρανθῶ Ἰσραὴλ.

Salmi 14

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Κύριε, τίς παροικῶσει ἐν τῷ σκηνώματί σου καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ σου;
2 πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀληθεῖαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
3 ὅς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ·
4 ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἄθετῶν·
5 τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ' ἄθροισ οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Salmi 15

1 Στηλογραφία τῷ Δαυιδ. Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
2 εἶπα τῷ κυρίῳ Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.
3 τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελῶματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
4 ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.
5 κύριος ἡ μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
6 σχοινία ἐπέπεσαν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.
7 εὐλογῶ τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἔως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου.
8 προωρῶμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
9 διὰ τοῦτο ἠὺφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχῆν μου εἰς ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Salmi 16

1 Προσευχὴ τοῦ Δαυιδ. Εἰσάκουσον, κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχευε τῇ δεξιᾷ μου, ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίους.
2 ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.
3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.
4 ὅπως ἂν μὴ λαλῶ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
5 κατάρτισαι τὰ διαβῶματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβῶματά μου.
6 ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπ' αὐτῶν μου, ὁ θεός· κλίνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
7 θαυμάστωσον τὰ ἔλεή σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.
8 φύλαξόν με ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με
9 ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχῆν μου περιέσχον·
10 τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
11 ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ.
12 ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θῆραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
13 ἀνάστηθι, κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥύσαι τὴν ψυχῆν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου.
14 κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν οἰῶν καὶ ἀφήκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.
15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῶσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθῶσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Salmi 17

1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυιδ, ὃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ,
2 καὶ εἶπεν· Ἀγαπῶ σε, κύριε ἡ ἰσχὺς μου.
3 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγῶν μου καὶ ῥύστης μου, ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστὴς μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήμπτωρ μου.
4 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθῶσομαι.
5 περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με
6 ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.
7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγῶν μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενῆθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.
9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἀνθρακες ἀνῆφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
10 καὶ ἔκλινον οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶν καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ· κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
13 ἀπὸ τῆς τηλαυγῆσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἀνθρακες πυρός.
14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ·
15 καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
16 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.
17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
18 ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστρίγμα μου
20 καὶ ἐξῆγγαγέν με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέν με. (ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με.)
21 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι,
22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου,
23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.
24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
25 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
26 μετὰ ὀπίου ὀσιωθῆσιν καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἔση
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔση καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψει.
28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.
29 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, κύριε· ὁ θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
30 ὅτι ἐν σοὶ ῥύσθησομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβῶσομαι τεῖχος.

31 ὁ θεὸς μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν.
32 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου; καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;
33 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου,
34 ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με,
35 διδάσκων χειρὰς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·
36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.
37 ἐπλάτυνας τὰ διαβῆματα μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.
38 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλῆμσομαι αὐτούς καὶ οὐκ ἀποστραφῶσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν·
39 ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου
41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας.
42 ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶζων, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἶσ' κουσεν αὐτῶν.
43 καὶ λεπυνῶ αὐτούς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
44 ῥύση με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστῆσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, ὃν οὐκ ἔγνω, ἐδούλευσέν μοι,
45 εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπ' κουσέν μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,
46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
47 ζῆ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς μου, καὶ ὑψωθῶ ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
48 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικῆσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,
49 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων, ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶς ἀδίκου ῥύση με.
50 διὰ τοῦτο ἐξομολογῶσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Salmi 18

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα·
3 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.
4 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ·
6 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.
7 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξόδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβῶσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ.
8 ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὰς ἡ μαρτυρία κυρίου πιστῆ, σοφίζουσα νῆπια·
9 τὰ δικαίωματα κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγῆς, φωτίζουσα ὀφθαλμοῦς·

10 ὁ φόβος κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,
11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
12 καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή·
13 παραπτώματα τίς συνῆσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.
14 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσιν, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρῶς ἔσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
15 καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτὰ μου.

Salmi 19

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακωβ.
3 ἐξαποστείλαι σοι βοῆθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτό σου.
4 μνησθεὶ πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. διάψαλμα.
5 δῶή σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.
6 ἀγαλλιάσόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.
7 νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσεν κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
8 οὔτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
9 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
10 κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Salmi 20

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθῆσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
3 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. διάψαλμα.
4 ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
5 ζῶν ἠῆσάτο σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
6 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθῆσεις ἐπ' αὐτόν·
7 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
8 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
9 εὐρεθεῖ ἡ χεὶρ σου πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
10 θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.
11 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολείς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων,
12 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλῆν, ἣν οὐ μὴ δύνωνται στήσαι.
13 ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

14 ὑψώθητι, κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Salmi 21

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλ΄μψεως τῆς ἑωθινήσ-
ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.
3 ὁ θεὸς μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ,
καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
4 σὺ δὲ ἐν ἀγίοις κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος Ἰσραηλ.
5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ
ἐρρήσω αὐτούς·
6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν
καὶ οὐ κατησχύνθησαν.
7 ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος
ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ.
8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτ΄ρισάν με, ἐλάλησαν
ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλ΄ν
9 Ἦλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν,
ὅτι θέλει αὐτόν.
10 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου
ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·
11 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μ΄τρας, ἐκ κοιλίας μητρός μου
θεὸς μου εἶ σύ.
12 μὴ ἀποστής ἀπ΄ ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ βοηθῶν.
13 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες
περιέσχον με·
14 ἦνοιξαν ἐπ΄ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἀρπάζων
καὶ ὠρυόμενος.
15 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ
ὄστα μου, ἐγεν΄θη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος
ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου·
16 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλώσσά
μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου
κατ΄γαγές με.
17 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγῇ
πονηρευομένων περιέσχον με, ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ
πόδας.
18 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὄστα μου, αὐτοὶ δὲ
κατενόησαν καὶ ἐπειδὸν με.
19 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν
ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
20 σὺ δέ, κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βο΄θειάν μου, εἰς τὴν
ἀντίλημψίν μου πρόσχες.
21 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχ΄ν μου καὶ ἐκ χειρὸς
κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·
22 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων
μονοκερῶτων τὴν ταπεινώσιν μου.
23 διηγ΄σομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ
ἐκκλησίας ὑμν΄σω σε
24 Οἱ φοβούμενοι κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ
σπέρμα Ἰακωβ, δοξάσατε αὐτόν, φοβηθ΄τωσαν αὐτόν
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραηλ,
25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δε΄σει τοῦ
πτωχοῦ οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ΄ ἐμοῦ
καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν εἰσ΄κουσέν μου.
26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, τὰς
εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθ΄σονται, καὶ
αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζ΄σονται αἱ
καρδία αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
28 μνησθ΄σονται καὶ ἐπιστραφ΄σονται πρὸς κύριον
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυν΄σουσιν ἐνώπιον
σου πάσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων,
29 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν
ἔθνων.

30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,
ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς τὴν γῆν. καὶ ἡ ψυχ΄ μου αὐτῷ ζῆ.
31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελ΄σεται
τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,
32 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ
τεχθησομένῳ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος.

Salmi 22

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με
ὑστερ΄σει.
2 εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκ΄νωσεν, ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέν με,
3 τὴν ψυχ΄ν μου ἐπέστρεψεν. ὠδ΄γησέν με ἐπὶ τρίβους
δικαιοσύνης ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
4 ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ
φοβηθ΄σομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ΄ ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ
ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.
5 ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν
θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλ΄ν μου, καὶ
τὸ ποτ΄ρίον σου μεθύσκον ὡς κράτιστον.
6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Salmi 23

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ· τῆς μιᾶς σαββάτων. Τοῦ κυρίου ἡ
γῆ καὶ τὸ πλ΄ρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
2 αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἔθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ
ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτ΄ν.
3 τίς ἀναβ΄σεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου καὶ τίς
στ΄σεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;
4 ἀθῶος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ
τῷ πλησίον αὐτοῦ.
5 οὗτος λ΄μψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου καὶ
ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ.
6 αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ
πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ. διάψαλμα.
7 ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι
αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
8 τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος
κραταιὸς καὶ δυνατὸς, κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
9 ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι
αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
10 τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν
δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Salmi 24

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Πρὸς σέ, κύριε, ἦρα τὴν ψυχ΄ν μου,
ὁ θεὸς μου.
2 ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ κατασχυνθείην, μηδὲ
καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου.
3 καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ
κατασχυνθῶσιν· αἰσχυνθ΄τωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες
διὰ κενῆς.
4 τὰς ὁδοὺς σου, κύριε, γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους
σου διδάξόν με.
5 ὠδ΄γησόν με ἐπὶ τὴν ἁλ΄θειάν σου καὶ διδάξόν με, ὅτι
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτ΄ρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν
ἡμέραν.
6 μν΄σθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου,
ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

7 ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆσθε κατὰ τὸ ἔλεός σου μὴ ὀσθητί μου σὺ ἕνεκα τῆς χρηστότητός σου, κύριε.
 8 χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετῶσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
 9 ὁδηγῶσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 10 πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλῆθεια τοῖς ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
 11 ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, καὶ ἰλάση τὴν ἁμαρτίαν μου· πολλὴ γὰρ ἐστίν.
 12 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; νομοθετῶσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἠρετίασατο.
 13 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθῶσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
 14 κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, (καὶ τὸ ὄνομα κυρίου τῶν φοβουμένων αὐτόν,) καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.
 15 οἱ ὀφθαλμοὶ μου διὰ παντός πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
 16 ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.
 17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξῆγαγέ με.
 18 ἰδὲ τὴν ταπεινωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
 19 ἰδὲ τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
 20 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με· μὴ καταισχυθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
 21 ἄκακοι καὶ εὐθεεῖς ἐκολλώντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, κύριε.
 22 λύτρωσαι, ὁ θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Salmi 25

1 Τοῦ Δαυιδ. Κρίνον με, κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἄσθενῶσω.
 2 δοκίμασόν με, κύριε, καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
 3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστίν, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 4 οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·
 5 ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
 6 νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστῆριόν σου, κύριε,
 7 τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγῶσθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
 8 κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
 9 μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου,
 10 ὧν ἐν χερσίν ἀνομία, ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλῶσθη δώρων.
 11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.
 12 ὁ γὰρ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησέ σε, κύριε.

Salmi 26

1 Τοῦ Δαυιδ· πρὸ τοῦ χρισθῆναι. Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτῆρ μου· τίνα φοβηθῶμαι; κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
 2 ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλιβόντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν·

3 ἐὰν παρατάξεται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολῶν, οὐ φοβηθῶσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῆ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
 4 μίαν ἠτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητῶσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα τοῦ κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.
 5 ὅτι ἔκρυσεν με ἐν σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου· ἐσκέπασέν με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑψώσέν με·
 6 καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψώσεν τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.
 7 εἰσάκουσον, κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.
 8 σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Ἐξῆτησεν τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητῶσω.
 9 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ θεὸς ὁ σωτῆρ μου.
 10 ὅτι ὁ πατῆρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.
 11 νομοθέτησόν με, κύριε, τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδῶγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
 12 μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῆ.
 13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῆ ζώντων.
 14 ὑπόμεινον τὸν κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιοῦσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

Salmi 27

1 Τοῦ Δαυιδ. Πρὸς σέ, κύριε, ἐκέκραξα, ὁ θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῶμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 2 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεῦσώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ με αἶρειν χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἁγίων σου.
 3 μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
 4 δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
 5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτούς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.
 6 εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσῆκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεῦσώς μου.
 7 κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστῆς μου· ἐπ' αὐτῷ ἠλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθῆθη, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
 8 κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστῆς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν.
 9 σώσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποιῆσον αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Salmi 28

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ· ἐξοδίου σκηνῆς. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,
 2 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνῶσατε τῷ κυρίῳ ἐν ἀύλῃ ἁγία αὐτοῦ.

3 φωνή κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
4 φωνή κυρίου ἐν ἰσχύι, φωνή κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5 φωνή κυρίου συντριβόντος κέδρους, καὶ συντριψεί κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου
6 καὶ λεπυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.
7 φωνή κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός,
8 φωνή κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεὶ κύριος τὴν ἔρημον Καδης.
9 φωνή κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοῦς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
10 κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθίεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11 κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλογᾷ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Salmi 29

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου· τῷ Δαυιδ.
2 Ὑψώσω σε, κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ ἠψφρανας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐπ' ἐμέ.
3 κύριε ὁ θεὸς μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με·
4 κύριε, ἀν' γαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχ'ν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
5 ψάλατε τῷ κυρίῳ, οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μ'μη τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ·
6 ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωῇ ἐν τῷ θελ'ματι αὐτοῦ· τὸ ἐσπέρας ἀλλισθ'σεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις.
7 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
8 κύριε, ἐν τῷ θελ'ματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγεν'θην τεταραγμένος.
9 πρὸς σέ, κύριε, κεκράζομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθ'σομαι
10 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογῆσεται σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλ'θειάν σου;
11 ἦκουσεν κύριος καὶ ἠλέησέν με, κύριος ἐγεν'θη βοηθός μου.
12 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην,
13 ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· κύριε ὁ θεὸς μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογῆσομαι σοι.

Salmi 30

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ· ἐκστάσεως.
2 Ἐπὶ σοί, κύριε, ἠλπισα, μὴ καταισχυνηθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με.
3 κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με· γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σώσαι με.
4 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγ' μου εἶ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὡδήγησάς με καὶ διαθρέψεις με·
5 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστ'ς μου.
6 εἰς χεῖράς σου παραθ'σομαι τὸ πνευμά μου· ἐλυτρώσω με, κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.
7 ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διὰ κενήσ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἠλπισα.
8 ἀγαλλιῶσομαι καὶ εὐφρανθ'σομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχ'ν μου

9 καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.
10 ἠλέησόν με, κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχ' μου καὶ ἡ γαστ'ρ μου.
11 ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζω' μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν.
12 παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγεν'θην ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου, οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.
13 ἐπελ'σθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγεν'θην ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλός.
14 ὅτι ἦκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχ'ν μου ἐβουλεύσαντο.
15 ἐγὼ δὲ ἐπὶ σέ ἠλπισα, κύριε· εἶπα Σὺ εἶ ὁ θεὸς μου.
16 ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ κύριοί μου· ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
17 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σώσον με ἐν τῷ ἐλέει σου.
18 κύριε, μὴ καταισχυνηθῆναι, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνηθῆσαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθῆσαν εἰς ἄδου.
19 ἄλλα γενηθ'τω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τὸ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσῃ.
20 ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε, ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
21 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
22 εὐλογητὸς κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
23 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Ἀπέρριμμαί ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου, διὰ τοῦτο εἰσ'κουσας τῆς φωνῆς τῆς δε'σεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
24 ἀγαπ'σατε τὸν κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀναποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερηφανίαν.
25 ἀνδρίξεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Salmi 31

1 Τῷ Δαυιδ· συνέσεως. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι·
2 μακάριος ἄν'ρ, οὗ οὐ μὴ λογίσθῃται κύριος ἀμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
3 ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
4 ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεῖρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγήναι ἄκανθαν· διάψαλμα.
5 τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς ἀμαρτίας μου, διάψαλμα.
6 ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πᾶς ὅσιος πρὸς σέ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσιν.
7 σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμαί μου, λύτρωσάι με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με, διάψαλμα.
8 συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἧ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.
9 μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστιν σύνεσις, ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σε.
10 πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Salmi 32

1 Τῷ Δαυιδ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν τῷ κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.
2 ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.
3 ἄσατε αὐτῷ ῥῆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.
4 ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·
5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους κυρίου πλῆρης ἡ γῆ.
6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·
7 συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
8 φοβηθῶ τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθῶσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·
9 ὅτι αὐτὸς εἶπεν, καὶ ἐγένεθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
10 κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων·
11 ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ, λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
14 ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν,
15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16 οὐ σφίζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθῆσεται ἐν πλῆθει ἰσχύος αὐτοῦ·
17 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλῆθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθῆσεται.
18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν·
21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθῆσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.
22 γένοιτο τὸ ἔλεός σου, κύριε, ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Salmi 33

1 Τῷ Δαυιδ, ὅποτε ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Αβιμελεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.
2 Εὐλόγῳ τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.
3 ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινέσθεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθῶσαν.
4 μεγαλύνετε τὸν κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
5 ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπῆκουσέν μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἔρρυσάτο με.
6 προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοθῆ.
7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν, καὶ ὁ κύριος εἰσῆκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς.
9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

10 φοβήθητε τὸν κύριον, οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθῶσονται παντὸς ἀγαθοῦ. διάψαλμα.
12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
13 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
14 παύσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλός σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.
16 ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
17 πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ τοῦ ἐξολεθρευῆσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσῆκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρυσάτο αὐτούς.
19 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
20 πολλὰ αἰθλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς.
21 κύριος φυλάσσει πάντα τὰ ὀστά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβῆσεται.
22 θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελῶσουσιν.
23 λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελῶσουσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Salmi 34

1 Τῷ Δαυιδ. Δίκασον, κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
2 ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου,
3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπὸν τῇ ψυχῇ μου Σωτηρία σου ἐγὼ εἶμι.
4 αἰσχυνθῶσαν καὶ ἐντραπῶσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφῶσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατασχυνοθῶσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ.
5 γενηθῶσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς·
6 γενηθῶ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς·
7 ὅτι δωρεὰν ἔκρυσάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνεῖδισαν τὴν ψυχὴν μου.
8 ἐλθέτω αὐτοῖς παγίς, ἣν οὐ γινώσκουσιν, καὶ ἡ θῆρα, ἣν ἔκρυσαν, συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
9 ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τερψῆσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ·
10 πάντα τὰ ὀστά μου ἔροῦσιν Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥύόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.
11 ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με·
12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν καὶ ἀτεκνία τῇ ψυχῇ μου.
13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφῆσεται.
14 ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενήτων καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.
15 καὶ κατ' ἐμοῦ ἠυφράνθησαν καὶ συνῆχθησαν, συνῆχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάλιστα, καὶ οὐκ ἔγνω, διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενώγησαν.
16 ἐπέρασάν με, ἐξεμυκτῆρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυσαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 κύριε, πότε ἐπόψη; ἀποκατάστησον τὴν ψυχῶν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.
18 ἐξομολογῶ σομαί σοι, κύριε, ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.
19 μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι οἱ ἐχθραῖνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.
20 ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπ' ὄργην δόλους διελογίζοντο
21 καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν Εὐγε εὐγε, εἶδαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
22 εἶδες, κύριε, μὴ παρασιωπῆσῃς, κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
23 ἐξεγέρθητι, κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου.
24 κρίνόν με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι·
25 μὴ εἵπαισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν Εὐγε εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἵπαισαν Κατεπίομεν αὐτόν.
26 αἰσχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου, ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
27 ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθεῖσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθῶ ὁ κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
28 καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετῶσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινό σου.

Salmi 35

1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυιδ.
2 Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
3 ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισήσαι.
4 τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἐβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῶν·
5 ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισεν.
6 κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλῶθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
7 ἡ δικαιοσύνη σου ὡσεὶ ὄρη θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλῶν ἀνθρώπων καὶ κτῆνη σώσεις, κύριε.
8 ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιούσιν.
9 μεθυσθῶσονται ἀπὸ πίπτου τοῦ οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρου τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·
10 ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
11 παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
12 μὴ ἐλθέτω μοι πλὴν ὑπερφανίας, καὶ χεῖρ ἀμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.
13 ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Salmi 36

1 Τοῦ Δαυιδ. Μὴ παραζῶλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζῶλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
2 ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθῶσονται καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.
3 ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκῶντο τὴν γῆν, καὶ ποιμανθῶσιν ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς·
4 κατατρυφήσον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.
5 ἀποκάλυπον πρὸς κύριον τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιῶσει

6 καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.
7 ὑποτάγητι τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζῶλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.
8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζῶλου ὥστε πονηρεύεσθαι·
9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθῶσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν.
10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλός, καὶ ζητῶσιν τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὔρησ·
11 οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσιν γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλῆθει εἰρήνης.
12 παρατηρῶσεται ὁ ἀμαρτωλός τὸν δίκαιον καὶ βρῶξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·
13 ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἦξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάζαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·
15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείησαν.
16 κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἀμαρτωλῶν πολύν·
17 ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβῶσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους κύριος.
18 γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται·
19 οὐ κατασχυνθῶσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθῶσονται.
20 ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
21 δανείζεται ὁ ἀμαρτωλός καὶ οὐκ ἀποτεῖσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτιρεῖ καὶ διδοί·
22 ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτόν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταράμενοι αὐτόν ἐξολεθρευθῶσονται.
23 παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει·
24 ὅταν πέσῃ, οὐ καταραχθῶσεται, ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25 νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγῶ ρᾶσα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.
27 ἐκκλινὸν ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθὸν καὶ κατασκῶντο εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
28 ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθῶσονται. ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθῶσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθῶσεται·
29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.
30 στόμα δικαίου μελετῶσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλῶσει κρίσιν·
31 ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθῶσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
32 κατανοεῖ ὁ ἀμαρτωλός τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν,
33 ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρινῆται αὐτῷ.
34 ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολεθρευέσθαι ἀμαρτωλοὺς ὄψῃ.
35 εἶδον ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
36 καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.
37 φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδε εὐθύτητα, ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ·

38 οί δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθῶσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθῶσονται.
39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως,
40 καὶ βοηθῶσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς καὶ ἐξελεύεται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Salmi 37

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.
2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστῴρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου·
4 οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρῴνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπεῤῃσαν τὴν κεφαλῴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
6 προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμεν.
8 ὅτι αἱ ψυαὶ μου ἐπλῴσθησαν ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμεν ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
10 κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.
11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ.
12 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
13 καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχῴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
14 ἐγῶ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
15 καὶ ἐγενόμεν ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς,
16 ὅτι ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούση, κύριε ὁ θεός μου.
17 ὅτι εἶπα Μῴποτε ἐπιχαρῴσιν μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν.
18 ὅτι ἐγῶ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός.
19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγῶ ἀναγγελῴ καὶ μεριμνῴσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῴωσιν καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
21 οἱ ἀνταποδιδόντες κακά ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην, (καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητόν ὥσει νεκρὸν ἐβδελυγμένον.)
22 μὴ ἐγκαταλίπης με, κύριε· ὁ θεός μου, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ·
23 πρόσχες εἰς τὴν βοῴθειάν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Salmi 38

1 Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθουν· ᾠδὴ τῷ Δαυιδ.
2 Εἶπα Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματι μου φυλακῆν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
3 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

4 ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθῴσεται πῶρ. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου
5 Γνώρισόν μοι, κύριε, τὸ πέρασ μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστὶν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῴ ἐγῶ.
6 ἰδοὺ παλαιστάς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσει οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῴων. διάψαλμα.
7 μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσονται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνα συνάξει αὐτά.
8 καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονῴ μου; οὐχὶ ὁ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστὶν.
9 ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥύσαι με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
10 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιῴσας με.
11 ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγὰς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγῶ ἐξέλιπον.
12 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχῆν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. διάψαλμα.
13 εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, κύριε, καὶ τῆς δεῴσεώς μου ἐνώτισαι· τῶν δακρῴων μου μὴ παρασιωπῴσης, ὅτι πάροικος ἐγῶ εἶμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθῴς πάντες οἱ πατέρες μου.
14 ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Salmi 39

1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυιδ ψαλμὸς.
2 Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχεν μοι καὶ εἰσῴκουσεν τῆς δεῴσεώς μου
3 καὶ ἀνῴγαγέν με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλῴδος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηθύθηνεν τὰ διαβῴματά μου
4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῴ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηῴσονται καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ κύριον.
5 μακάριος ἀνῴρ, ὃς ἐστὶν τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.
6 πολλὰ ἐποίησας σὺ, κύριε ὁ θεός μου, τὰ θαυμάσια σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθῴσεται σοὶ· ἀπῴγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν.
7 θυσίαν καὶ προσφορᾶν οὐκ ἠθέλησας, ὡτία δὲ κατηρτίσω μοι· ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἤτησας.
8 τότε εἶπον Ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·
9 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου, ἐβουλῴθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῃ τῆς κοιλίας μου.
10 εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησία μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω· κύριε, σὺ ἔγνωσ.
11 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾃ μου, τὴν ἀλῴθειάν σου καὶ τὸ σωτῴριόν σου εἶπα, οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλῴθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
12 σὺ δέ, κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλῴθειά σου διὰ παντός ἀντελάβοντό μου.
13 ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνῴθην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με.
14 εὐδόκησον, κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με· κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι πρόσχες.
15 καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχῴν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτῴν, ἀποστραφεῖησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά,

16 κομισάσθωσαν παραχρήμα αίσχυνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι Εὖγε εὖγε.

17 ἀγαλλιάσαινο καὶ εὐφρανθεῖσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθ' ἡμεῖς ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτ' ῥιον σου.
18 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένθη· κύριος φροντεῖ μου. βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστ' ἡ μου σὺ εἶ· ὁ θεός μου, μὴ χρονίσης.

Salmi 40

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.
3 κύριος διαφυλάξει αὐτὸν καὶ ζῶσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδῶῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ.
4 κύριος βοηθ' ἡ μου ἐπὶ κλίνῃς ὁδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ.
5 ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχ' ἡ μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
6 οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
7 καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ καρδία αὐτοῦ συν' ἡγαγεν ἀνομίαν ἐαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει.
8 ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἔμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἔμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι,
9 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἔμοῦ Μὴ ὁ κοιμῶμενος οὐχὶ προσθ' ἡ σοὶ τοῦ ἀναστήναι;
10 καὶ γὰρ ὁ ἀνθρωπος τῆς εἰρ' ἡ μου, ἐφ' ὃν ἠλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερινισμόν·
11 σὺ δέ, κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
12 ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
13 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.

Salmi 41

1 Εἰς τὸ τέλος· εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορε.
2 Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχ' ἡ μου πρὸς σέ, ὁ θεός.
3 ἐδίψησεν ἡ ψυχ' ἡ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθ' ἡ σοὶ τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ;
4 ἐγεν' ἡ μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου;
5 ταῦτα ἐμν' ἡ σθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχ' ἡ μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἐξομολογ' ἡ σεως ἡ χου ἐορτάζοντος.
6 ἵνα τί περίλυπος εἶ, ψυχ', καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογ' ἡ σοὶ αὐτῷ· σωτ' ῥιον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου.
7 πρὸς ἐμαντὸν ἡ ψυχ' ἡ μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνηστ' ἡ σοὶ σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιμ, ἀπὸ ὄρου μικροῦ.
8 ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.
9 ἡμέρας ἐντελείται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδὴ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου.
10 ἐρῶ τῷ θεῷ Ἀντιλ' ἡ μπτωρ μου εἶ· διὰ τί μου ἐπελάθου; ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

11 ἐν τῷ καταθάσαι τὰ ὀσῶ μου ὠνειδίσαν με οἱ θλιβόντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου;
12 ἵνα τί περίλυπος εἶ, ψυχ', καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογ' ἡ σοὶ αὐτῷ· ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου.

Salmi 42

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Κρίνον με, ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥύσαι με.
2 ὅτι σὺ εἶ, ὁ θεός, κραταίωμά μου· ἵνα τί ἀπώσω με; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;
3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλ' ἡθειάν σου· αὐτὰ με ὠδ' ἡ γησαν καὶ ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστ' ῥιον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογ' ἡ σοὶ σοὶ ἐν κιθάρᾳ, ὁ θεός ὁ θεός μου.
5 ἵνα τί περίλυπος εἶ, ψυχ', καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογ' ἡ σοὶ αὐτῷ· σωτ' ῥιον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου.

Salmi 43

1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ψαλμὸς.
2 Ὁ θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀν' ἡγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
3 ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευεν, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
4 οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίον σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι ἐυδόκησας ἐν αὐτοῖς.
5 σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακωβ.
6 ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν.
7 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·
8 ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.
9 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. διάψαλμα.
10 νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύση ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν·
11 ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς δι' ῥαίζον ἐαυτοῖς.
12 ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς·
13 ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλήθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν.
14 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
15 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
16 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπ' ἡ μου κατεναντίον μου ἐστὶν, καὶ ἡ αίσχυνή μου τοῦ προσώπου μου ἐκάλυπέν με
17 ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.
18 ταῦτα πάντα ἡλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἡδικ' ἡ σαμεν ἐν διαθ' ἡ κη σου,
19 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

20 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυπεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.
21 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον,
22 οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητᾷ σοὶ ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
23 ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
24 ἐξεγέρθητι· ἴνα τί ὑπνοῖς, κύριε; ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.
25 ἴνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις, ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
26 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλᾷθῃ εἰς γῆν ἢ γαστήρ ἡμῶν.
27 ἀνάστα, κύριε, βοῦθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Salmi 44

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν· ὦδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.
2 Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
3 ὠραῖος κάλλιε παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
4 περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου
5 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραύτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγᾷ σοὶ σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.
6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
7 ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
8 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
9 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠύφρανάν σε.
10 θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
11 ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἰδὲ καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
12 ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ κύριός σου.
13 καὶ προσκυνῶσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
14 πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
15 ἀπενεχθᾷσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθᾷσονται σοι·
16 ἀπενεχθᾷσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθᾷσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
17 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγένῃθησάν σοι υἱοί· καταστᾷσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
18 μνησθᾷσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογᾷσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Salmi 45

1 Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.
2 Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

3 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
4 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. διάψαλμα.
5 τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἠγίασεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
6 ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθᾷσεται· βοηθᾷ αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωί.
7 ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
8 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλᾷπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ. διάψαλμα.
9 δεῦτε ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.
10 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
11 σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός· ὑψωθᾷσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθᾷσομαι ἐν τῇ γῇ.
12 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλᾷπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ.

Salmi 46

1 Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμός.
2 Πάντα τὰ ἔθνη, κροτᾷτε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιιάσεως,
3 ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.
4 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·
5 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακωβ, ἣν ἠγάπησεν. διάψαλμα.
6 ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
7 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε,
8 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς.
9 ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.
10 ἄρχοντες λαῶν συνᾷχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβρααμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς, σφόδρα ἐπ᾿ ῥησαν.

Salmi 47

1 Ψαλμός ὦδης τοῖς υἱοῖς Κορε· δευτέρα σαββάτου.
2 Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ,
3 εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου,
4 ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
5 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνᾷχθησαν, ἤλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
6 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,
7 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν, ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης.
8 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσῖς.
9 καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως εἶδομεν ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. διάψαλμα.
10 ὑπελάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου.
11 κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς· δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.
12 εὐφρανθᾷ τὸ ὄρος Σιών, ἀγαλλιᾷσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, κύριε.
13 κυκλάσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγᾷσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς,

14 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῶσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
15 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Salmi 48

1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς.
2 Ἀκουσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,
3 οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.
4 τὸ στόμα μου λαλῶσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·
5 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
6 ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.
7 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλῶθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι,
8 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ
9 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
10 καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζῶσεται εἰς τέλος, ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας.
11 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτριούς τὸν πλοῦτον αὐτῶν,
12 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.
13 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνήκεν, παρασυνεβλήθη τοῖς κτῆνεσιν τοῖς ἀνοῦτοις καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.
14 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκῶσουσιν. διάψαλμα.
15 ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμαίνει αὐτούς· καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶν, καὶ ἡ βοῤῥθεια αὐτῶν παλαιωθῆσεται ἐν τῷ ἄδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.
16 πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχῶν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. διάψαλμα.
17 μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτῶσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λῴμψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβῶσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
19 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθῆσεται· ἐξομολογῶσεται σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
20 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.
21 ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνήκεν, παρασυνεβλήθη τοῖς κτῆνεσιν τοῖς ἀνοῦτοις καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Salmi 49

1 Ψαλμὸς τῷ Ασαφ. Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν.
2 ἐκ Σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἤξει,
3 ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπῶσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθῆσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγίς σφόδρα.
4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ·
5 συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὄσιους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις,
6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτῶν ἐστιν. διάψαλμα.

7 Ἀκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλῶσω σοι, Ἰσραηλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου εἰμι ἐγώ.
8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστιν διὰ παντός·
9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
10 ὅτι ἐμὰ ἐστὶν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτῆνη ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες·
11 ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
12 ἐὰν πεινάσω, οὐ μὲν σοι εἶπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλῶρωμα αὐτῆς.
13 μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
14 θύσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου·
15 καὶ ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. διάψαλμα.
16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· Ἰνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;
17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθει·
19 τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα·
20 καθῆμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
21 ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαι σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε καὶ παραστῶ κατὰ πρόσωπόν σου.
22 σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ, μῶποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ᾗ ὁ ῥυόμενος·
23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτῆριον τοῦ θεοῦ.

Salmi 50

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ
2 ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Ναθαν τὸν προφῆτην, ἠνίκα εἰσήλθεν πρὸς Βηρσαβε.
3 Ἐλέησόν με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·
4 ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.
6 σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικῶσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελῆμφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μῆτηρ μου.
8 ἰδοὺ γὰρ ἄλῃθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδῶλσάς μοι.
9 ῥάντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθῶσμαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθῶσμαι.
10 ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα.
11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
13 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεῦματι ἡγεμονικῶ στῆρισόν με.
15 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
16 ῥύσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ θεός ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

17 κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
18 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.
19 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.
20 ἀγάθυνον, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῶ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
21 τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριόν σου μόσχους.

Salmi 51

1 Εἰς τὸ τέλος· συνέσεως τῷ Δαυιδ
2 ἐν τῷ ἔλθειν Δαυὶδ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ Ἦλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον Αβιμελεχ.
3 Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν;
4 ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἢ γλώσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
5 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. διάψαλμα.
6 ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλώσσαν δολίαν.
7 διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος· ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. διάψαλμα.
8 καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθῶσονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν
9 Ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπῆλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
10 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ· ἠλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
11 ἐξομολογῶσomaί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.

Salmi 52

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελεθ· συνέσεως τῷ Δαυιδ.
2 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἔστιν θεός, διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν.
3 ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.
4 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
5 οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἔσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
6 ἐκεῖ φοβηθῶσονται φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.
7 τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακωβ καὶ εὐφρανθῆσεται Ἰσραὴλ.

Salmi 53

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοισ· συνέσεως τῷ Δαυιδ
2 ἐν τῷ ἔλθειν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαουλ Οὐκ ἰδοὺ Δαυιδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;
3 Ὁ θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνον με.

4 ὁ θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
5 ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχῆν μου· οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. διάψαλμα.
6 ἰδοὺ γὰρ ὁ θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλῆμπτω τῆς ψυχῆς μου.
7 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθηρυσον αὐτούς.
8 ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογῶσμαι τῷ ὀνόματί σου, κύριε, ὅτι ἀγαθόν·
9 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρῶσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεΐδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Salmi 54

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοισ· συνέσεως τῷ Δαυιδ.
2 Ἐνώτισαι, ὁ θεός, τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου,
3 πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. ἔλυπῆθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
4 ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ, ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότου μοι.
5 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·
6 φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέν με σκότος.
7 καὶ εἶπα Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθῶσμαι καὶ καταπαύσω;
8 ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ἠλίπισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. διάψαλμα.
9 προσδεχόμενην τὸν σάζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταγιγίδοσ.
10 καταπόντισον, κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
11 ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία,
12 καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
13 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνεΐδισέν με, ὑπ' νεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.
14 σὺ δέ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἠγεμών μου καὶ γνωστὴ μου,
15 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοίᾳ·
16 ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβῶσων εἰς ἄδου ζῶντες, ὅτι πονηρίαὶ ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
17 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσῆκουσέν μου.
18 ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῶσμαι· ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
19 λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχῆν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
20 εἰσακούσεται ὁ θεός καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. διάψαλμα. οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.
21 ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβῆλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
22 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἠγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ· ἠπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσιν βολίδες.
23 ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
24 σὺ δέ, ὁ θεός, κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ, κύριε.

Salmi 55

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυσμένοι· τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ.
2 Ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με.
3 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.
4 ἡμέρας φοβηθῶσμαι, ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπῶ.
5 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθῶσμαι· τί ποιῶσει μοι σάρξ;
6 ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
7 παροικῶσουσιν καὶ κατακρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν, καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχῶν μου.
8 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατὰξεις, ὁ θεός.
9 τὴν ζωῶν μου ἐξῆγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.
10 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνω ὅτι θεός μου εἶ σύ.
11 ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον.
12 ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθῶσμαι· τί ποιῶσει μοι ἄνθρωπος;
13 ἐν ἐμοί, ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ὡς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι,
14 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχῶν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος τοῦ εὐαρεστήσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Salmi 56

1 Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρησ· τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπῆλαιον.
2 Ἐλέησόν με, ὁ θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχῶν μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
3 κεκράζομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετῶσαντά με.
4 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με, διάψαλμα.
ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλῆθειαν αὐτοῦ
5 καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχῶν μου ἐκ μέσου σκύμνων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.
6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
7 παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσίν μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχῶν μου· ἄρυσαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν, διάψαλμα.
8 ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ.
9 ἐξεγέρθητι, ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτῆριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθῶσμαι ὄρθρου.
10 ἐξομολογῶσμαι σοὶ ἐν λαοῖς, κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν,
11 ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλῆθειά σου.
12 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Salmi 57

1 Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρησ· τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν.

2 Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; εὐθεῖα κρίνετε, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;
3 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
4 ἀπηλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μῦτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψεῦδη.
5 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφeos, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,
6 ἧτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.
7 ὁ θεὸς συνέτριπεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν κύριος.
8 ἐξουδενωθῶσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὐ ἄσθενῶσουσιν.
9 ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθῶσονται· ἐπέπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
10 πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ράμνον, ὡσεὶ ζώντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.
11 εὐφρανθῶσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
12 καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἔστιν ὁ θεὸς κρίνων αὐτούς ἐν τῇ γῆ.

Salmi 58

1 Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρησ· τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλεν Σαουλ καὶ ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
2 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με·
3 ῥύσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σώσόν με.
4 ὅτι ἰδοὺ ἐθῆρευσαν τὴν ψυχῶν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, κύριε·
5 ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ.
6 καὶ σύ, κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ, πρόσχευε τοῦ ἐπισκέπασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτιρῆσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, διάψαλμα.
7 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν.
8 ἰδοὺ ἀποφθέζονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσεν;
9 καὶ σύ, κύριε, ἐκγελάσῃ αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.
10 τὸ κράτος μου, πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου εἶ.
11 ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.
12 μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μῦποτε ἐπιλάθονται τοῦ λαοῦ μου· διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατὰγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερασπιστῆς μου κύριε.
13 ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, καὶ συλλημθῶσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελῶσονται συντέλεια
14 ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσιν· καὶ γνῶσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακωβ, τῶν περάτων τῆς γῆς, διάψαλμα.
15 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν.
16 αὐτοὶ διασκορπισθῶσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσιν, καὶ γογγύσουσιν.
17 ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθη ἀντιλήμπτωρ μου καὶ καταφυγὴ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.
18 βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ, ὅτι, ὁ θεός, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Salmi 59

1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυιδ, εἰς διδασχῶν.
2 ὅποτε ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβα, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωαβ καὶ ἐπάταξεν τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.
3 Ὁ θεός, ἀπόσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς.
4 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτῶν· ἴασαι τὰ συντρίμματά αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.
5 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.
6 ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου, διάψαλμα.
7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σώσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
8 ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρῶσω.
9 ἐμός ἐστιν Γαλααδ, καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση, καὶ Εφραιμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰουδας βασιλεὺς μου.
10 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγῆσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
12 οὐχὶ σύ, ὁ θεός, ὁ ἀπώσαμνος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
13 δὸς ἡμῖν βοῦθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
14 ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιῶσμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσῃ τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Salmi 60

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοισ· τῷ Δαυιδ.
2 Εἰσάκουσον, ὁ θεός, τῆς δεῦσέως μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.
3 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με,
4 ὡδῶγῆσάς με, ὅτι ἐγενῆθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
5 παροικῶσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθῶσμαι ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου, διάψαλμα.
6 ὅτι σύ, ὁ θεός, εἰσῆκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
7 ἡμέρας ἐφ᾽ ἡμέρας βασιλέως προσθῆσαι, ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
8 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλῆθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητῆσει;
9 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Salmi 61

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθουν· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποτάσσεται ἡ ψυχῆ μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτῆριόν μου.
3 καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτῆρ μου, ἀντιλῆμπτωρ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
5 πλὴν τὴν τιμῶν μου ἐβουλεύσαντο ἀπόσασθαι, ἔδραμον ἐν ψευδεῖ, τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογούσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώσαντο, διάψαλμα.
6 πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι, ἡ ψυχῆ μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονῆ μου.
7 ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτῆρ μου, ἀντιλῆμπτωρ μου· οὐ μὴ μεταναστεύσω.

8 ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτῆριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.
9 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν, πᾶσα συναγωγή λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὁ θεός βοηθὸς ἡμῶν, διάψαλμα.
10 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.
11 μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέη, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
12 ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα,
13 ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, καὶ σοί, κύριε, τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Salmi 62

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρῆμῳ τῆς Ἰουδαίας.
2 Ὁ θεός ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχῆ μου, πσσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρῆμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ;
3 οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
4 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινεσοῦσίν σε.
5 οὕτως εὐλόγησώ σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
6 ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχῆ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
8 ὅτι ἐγενῆθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
9 ἐκολλῆθι ἡ ψυχῆ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχῶν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·
11 παραδοθῶσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθῆσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινεσθῆσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Salmi 63

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Εἰσάκουσον, ὁ θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχῶν μου.
3 ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλῆθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν,
4 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν
5 τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθῶσονται.
6 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν, διηγῶσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπαν Τίς ὄψεται αὐτοῦς;
7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίας, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνῆσαι. προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,
8 καὶ ὑψωθῆσεται ὁ θεός. βέλος νηπίων ἐγενῆθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,
9 καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλώσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,
10 καὶ ἐφοβῆθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ ἀνῆγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνήκαν.
11 εὐφρανθῆσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεσθῶσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Salmi 64

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ, ᾠδὴ· Ἰερεμίου καὶ
Ιεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλόν
ἐκπορεύεσθαι.
2 Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ θεός, ἐν Σιων, καὶ σοὶ
ἀποδοθῆσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλημ.
3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.
4 λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς
ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.
5 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει
ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.
6 ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς
πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσῃ μακράν,
7 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένους ἐν
δυναστείᾳ,
8 ὁ συνταράσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους
κυμάτων αὐτῆς. ταραχθῆσονται τὰ ἔθνη,
9 καὶ φοβηθῆσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν
σημείων σου· ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.
10 ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτῶν, ἐπλήθυνας
τοῦ πλουτίσαι αὐτῶν· ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη
ὕδατων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ
ἐτοιμασία σου.
11 τοὺς ἀύλακας αὐτῆς μέθυσον, πλῆθυνον τὰ γενῆματα
αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθῆσεται
ἀνατέλλουσα.
12 εὐλογῆσιν τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθῆσονται
πιότητος·
13 πιανθῆσονται τὰ ὄρη τῆς ἐρῆμου, καὶ ἀγαλλίασιν
οἱ βουνοὶ περιζώσονται.
14 ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες
πληθυνούσι σίτον· κεκράζονται, καὶ γὰρ ὕμνῶσυσιν.

Salmi 65

1 Εἰς τὸ τέλος· ᾠδὴ ψαλμοῦ· (ἀναστάσεως.) Ἀλαλάξατε
τῷ θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ,
2 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει
αὐτοῦ.
3 εἶπατε τῷ θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλῆθει
τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου·
4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν
σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου. διάψαλμα.
5 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· φοβερός ἐν βουλαῖς
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ
διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,
7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ
παραπικραίνοντες μὴ ὑποσῆσαν ἐν ἑαυτοῖς.
διάψαλμα.
8 εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε τὴν
φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,
9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχῆν μου εἰς ζωὴν καὶ μὴ δόντος εἰς
θάλασσαν τοὺς πόδας μου.
10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς
πυροῦται τὸ ἀργύριον·
11 εἰσῆγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν
νώτον ἡμῶν.
12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν,
διῆλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξῆγαγες ἡμᾶς εἰς
ἀναψυχῆν.
13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν,
ἀποδώσω σοὶ τὰς εὐχὰς μου,
14 ὡς διέστειλεν τὰ χεῖλη μου καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα
μου ἐν τῇ θλίψει μου·
15 ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοὶ μετὰ
θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιῶ σοὶ βόας μετὰ χιμάρων.
διάψαλμα.

16 δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγῶσμαι, πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ μου.
17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὕψωσα
ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου
18 Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω
κύριος.
19 διὰ τοῦτο εἰσῆκουσέν μου ὁ θεός, προσέσχεν τῇ φωνῇ
τῆς δεῦσέως μου.
20 εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχῆν
μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Salmi 66

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοισ· ψαλμὸς ᾠδῆς.
2 Ὁ θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς διάψαλμα
3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν
τὸ σωτῆριόν σου.
4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
5 εὐφρανθῆσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς
λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις.
διάψαλμα.
6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
7 γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ
θεὸς ἡμῶν.
8 εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθῆσαν αὐτὸν πάντα
τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Salmi 67

1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ᾠδῆς.
2 Ἄναστῶ ὁ θεός, καὶ διασκορπισθῶσάν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ.
3 ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τῆκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπόλιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.
4 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθῶσάν, ἀγαλλιάσθωσαν
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφῶσάν ἐν εὐφροσύνῃ.
5 ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιῶσατε
τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ
ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ταραχθῆσονται ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ,
6 τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ
θεὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ.
7 ὁ θεὸς κατοικίξει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ ἐξάγων
πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς
παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
8 ὁ θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου,
ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρῆμῳ διάψαλμα
9 γῆ ἐσεισθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο Σινα, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
Ἰσραηλ.
10 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ θεός, τῇ κληρονομίᾳ
σου, καὶ ἠσθένησεν, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτῶν.
11 τὰ ζῶα σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἠτοίμασας ἐν τῇ
χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ θεός.
12 κύριος δώσει βῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει
πολλῇ,
13 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ
ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα.
14 ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνά μέσον τῶν κλῆρων, πτέρυγες
περιστερᾶς περιηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς
ἐν χλωρότητι χρυσίου. διάψαλμα.
15 ἐν τῷ διαστῆλαιν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς
χιονοθῆσονται ἐν Σελμῶν.
16 ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος
πῖον.

17 ἵνα τί ὑπολαμβάνετε, ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ; καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.
 18 τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων· ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινα ἐν τῷ ἁγίῳ.
 19 ἀνέβης εἰς ὕψος, ἤχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνώσαι. κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός,
 20 εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευδῶσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. διάψαλμα.
 21 ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς τοῦ σφῆξιν, καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
 22 πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
 23 εἶπεν κύριος Ἐκ Βασαν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης,
 24 ὅπως ἂν βαφῆ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
 25 ἐθεωρῆσαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.
 26 προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.
 27 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραηλ.
 28 ἐκεῖ Βενιαμιν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλων, ἄρχοντες Νεφθαλι.
 29 ἐντειλαί, ὁ θεός, τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον, ὁ θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἡμῖν.
 30 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα.
 31 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.
 32 ἤξουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ.
 33 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ. διάψαλμα.
 34 ψάλατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότῳ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάσ· ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
 35 δότε δόξαν τῷ θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
 36 θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ θεὸς Ἰσραηλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεός.

Salmi 68

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τῷ Δαυιδ.
 2 Σῶσόν με, ὁ θεός, ὅτι εἰσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
 3 ἐνεπάγη ἐν ἰλὸν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέν με.
 4 ἐκοπίασα κρᾶζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεόν μου.
 5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν, ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπασα, τότε ἀπετίννουν.
 6 ὁ θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμελεῖαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.
 7 μὴ αἰσχυνηθῆσαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ὑπομένοντές σε, κύριε κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ζητούντές σε, ὁ θεός τοῦ Ἰσραηλ,
 8 ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπ' νεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυπεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.
 9 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενῆθη τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου,

10 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδίζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ.
 11 καὶ συνέκαμψα ἐν νηστεία τὴν ψυχῆν μου, καὶ ἐγενῆθη εἰς ὄνειδισμόν ἐμοί·
 12 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολῆν.
 13 κατ' ἐμοὶ ἠδολέσχουν οἱ καθ' ἡμενοὶ ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
 14 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, κύριε· καιρὸς εὐδοκίας, ὁ θεός, ἐν τῷ πλῆθει τοῦ ἐλέους σου· ἐπάκουσόν μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
 15 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων·
 16 μ' με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μὴδὲ καταπιέτω με βυθός, μὴδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
 17 εἰσάκουσόν μου, κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
 18 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
 19 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτ' ἐν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με.
 20 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπῆν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.
 21 ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῆ μου καὶ ταλαιπωρίαν, καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξεν, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον.
 22 καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
 23 γενῆθ' τῷ ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀναπαύοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον·
 24 σκοτισθ' ὡσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντός σύγκαμψον·
 25 ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄργην σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
 26 γενῆθ' τῷ ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν·
 27 ὅτι ὄν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδιώξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν.
 28 πρόσθετος ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·
 29 ἐξάλειφθ' ὡσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίαν μὴ γραφ' ὡσαν.
 30 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἶμι ἐγώ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου, ὁ θεός, ἀντελάβετό μου.
 31 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ὀδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει,
 32 καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.
 33 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθ' ὡσαν· ἐκζητῆσατε τὸν θεόν, καὶ ζῆσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν,
 34 ὅτι εἰσῆλθον ἐν πένθων ὁ κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
 35 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.
 36 ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῶσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικῶσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτ' ἐν·
 37 καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτ' ἐν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Salmi 69

1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν,
 2 εἰς τὸ σῶσαί με κύριον· Ὁ θεός, εἰς τὴν βοῆθειάν μου πρόσχες.
 3 αἰσχυνηθῆσαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητούντές μου τὴν ψυχῆν, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταίσχυνηθῆσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά,

4 ἀποστραφείησαν παραντίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι Εὐγε εὐγε.

5 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθῶσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθῶ ὁ θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτῆριόν σου.

6 ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πέννης· ὁ θεός, βοῦθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· κύριε, μὴ χρονίσης.

Salmi 70

1 Τῷ Δαυιδ· υἱῶν Ἰωναδαβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. Ὁ θεός, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ καταισχνυθῆιν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σώσον με.

3 γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σώσαί με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγῆ μου εἶ σύ.

4 ὁ θεός μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·

5 ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονὴ μου, κύριε· κύριος ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητροῦ μου σύ μου εἶ σκεπαστῆς· ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διὰ παντός.

7 ὡσεὶ τέρας ἐγενῆθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός κραταιός.

8 πληρωθῶ τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμῶσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γῆρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπης με.

10 ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἔμοι καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ

11 λέγοντες· Ὁ θεός ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

12 ὁ θεός, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θεός μου, εἰς τὴν βοῦθειάν μου πρόσχευε.

13 αἰσχυνθῶσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλέσθωσαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

14 ἐγὼ δὲ διὰ παντός ἐλπῶ καὶ προσθῶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

15 τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνω γραμματείας.

16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστεία κυρίου· κύριε, μνησῶμαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 ἐδίδαξάς με, ὁ θεός, ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

18 καὶ ἕως γῆρους καὶ πρεσβείου, ὁ θεός, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχιονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένη, τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου.

19 ὁ θεός, ἕως ὑψίστων ἂ ἐποίησας μεγαλεῖα· ὁ θεός, τίς ὅμοίός σοι;

20 ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωποποίησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνῆγάγες με.

21 ἐπλεόνασας τὴν μεγαλοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με (καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνῆγάγες με.)

22 καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλθειάν σου, ὁ θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

23 ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου, ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἦν ἐλυτρώσω.

24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Salmi 71

1 Εἰς Σαλωμων. Ὁ θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως

2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.

3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

4 κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην

5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελεύνης γενεὰς γενεῶν

6 καὶ καταβῆσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελεύνη.

8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν·

10 βασιλεῖς Θαρσῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσιν·

11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ πέννητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός·

13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει·

14 ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

15 καὶ ζῶσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

16 ἔσται στῆριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εὐλογηθῶσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός ὁ θεός Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,

19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ πληρωθῆσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο γένοιτο.

20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυιδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

Salmi 72

1 Ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ. Ὁ ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεός, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

2 ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 ὅτι ἐζῶλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν,

4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάενυσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν·

5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγῶθῶσονται.

6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία, περιβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν.

7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν δι᾽ ἄλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας·

8 διενόθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·

9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλῆρεις εὐρεθῶσονται αὐτοῖς.

11 καὶ εἶπαν Πῶς ἔγνω ὁ θεός, καὶ εἶ ἔστιν γινῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

12 ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦνται· εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου.
13 καὶ εἶπα Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·
14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρῶιας.
15 εἰ ἔλεγον Διηγῶσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῆ γενεᾶ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα.
16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο· κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,
17 ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστῆριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἔρῳμοσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεχειρομένου, κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν,
22 καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί.
23 καὶ ἐγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ, ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,
24 ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδῶγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλέθηρυσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστίν, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγελῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων.

Salmi 73

1 Συνέσεως τῷ Ασαφ. Ἰνα τί ἀπώσω, ὁ θεός, εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
2 μὴ ἴσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιων τοῦτο, ὃ κατεσκῶνωσας ἐν αὐτῷ.
3 ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου.
4 καὶ ἐνεκαυχῶσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν.
5 ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω,
6 ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτῶν.
7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστῆριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβῶλῶσαν τὸ σκῶμα τοῦ ὀνόματός σου.
8 εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Δεῦτε καὶ κατακασώμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
9 τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφῆτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσκεται ἔτι.
10 ἕως πότε, ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
11 ἴνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;
12 ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρώμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν.
15 σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χεიმάρρους, σὺ ἐξῶραναις ποταμοὺς Ἡθαμ.
16 σὺ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὺ ἐστὶν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσας φαῦσιν καὶ ἤλιον.
17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρια τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά.
18 μὴ ἴσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὀνειδίσεν τὸν κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου.
19 μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενῶν σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
20 ἐπίβλεπον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκον ἀνομιῶν.
21 μὴ ἀποστραφῶ τεταπεινωμένος κατησχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένθης αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου.
22 ἀνάστα, ὁ θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μὴ ἴσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
23 μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ.

Salmi 74

1 Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρησ· ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὠδῆς.
2 Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ θεός, ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.
3 διηγῶσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν λάβω καιρόν· ἐγὼ εὐθιότητος κρινῶ.
4 ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἐγὼ ἔστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. διάψαλμα.
5 εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν Μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν Μὴ ὑψοῦτε κέρας,
6 μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν.
7 ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἔρῳμων ὀρέων,
8 ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς ἐστίν, τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
9 ὅτι ποτῆριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρης κεράσματος, καὶ ἐκκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
10 ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακωβ.
11 καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθῆσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Salmi 75

1 Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοισ· ψαλμὸς τῷ Ασαφ, ὠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.
2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
3 καὶ ἐγενῆθη ἐν εἰρῆνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιων·
4 ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. διάψαλμα,
5 φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.
6 ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνητοι τῇ καρδίᾳ, ὑπνωσαν ὕπνου αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7 ἀπὸ ἐπιτιμῆσέως σου, ὁ θεός Ἰακωβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.
8 σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστῆσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὄργῃ σου.
9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβῆθη καὶ ἠσύχασεν
10 ἐν τῷ ἀναστήναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σώσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς τῆς γῆς. διάψαλμα.

11 ὅτι ἐνθῦμιον ἀνθρώπου ἐξομολογῶσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.
12 εὐχάσθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἷσουςιν δῶρα
13 τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Salmi 76

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθουν· τῷ Ἀσαφ ψαλμός.
2 Φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχεν μοι.
3 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζῶτησα, ταῖς χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπάτηθην· ἀπὴν ἄπην· νατο παρακληθῆναι ἢ ψυχῶ μου.
4 ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχισα, καὶ ὠλιγοψύχησεν τὸ πνευμά μου. διάψαλμα.
5 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη καὶ οὐκ ἐλάλησα.
6 διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα·
7 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλεν τὸ πνευμά μου.
8 μή εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπάσεται κύριος καὶ οὐ προσθῶσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
9 ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
10 ἢ ἐπιλῶσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; διάψαλμα.
11 καὶ εἶπα Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
12 ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου, ὅτι μνησῶμαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου
13 καὶ μελετῶσω ἐν πάσιν τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν σου ἀδολεσχῶσω.
14 ὁ θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν;
15 σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου·
16 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακωβ καὶ Ἰωσηφ. διάψαλμα.
17 εἶδοςάν σε ὕδατα, ὁ θεός, εἶδοςάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβῶθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἤχους ὕδατων.
18 φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·
19 φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφανα αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενῆθη ἡ γῆ.
20 ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσῶσονται.
21 ὡδῶγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Salmi 77

1 Συνέσεως τῷ Ἀσαφ. Προσέχετε, λαός μου, τὸν νόμον μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
2 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγῶσαντο ἡμῖν,
4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν.
5 καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον ἐν Ἰακωβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατέρασιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

6 ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστῶσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητῶσουσιν,
8 ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιά καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ, ἣτις οὐ κατήθυσεν τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
9 υἱοὶ Ἐφραιμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλον πορευέσθαι
11 καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς,
12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησεν θαυμάσια ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
13 διέρρηξεν θάλασσαν καὶ δι' ἄγαν αὐτούς, ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον
14 καὶ ὡδῶγησεν αὐτούς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
15 διέρρηξεν πέτραν ἐν ἔρῳμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ
16 καὶ ἐξῶγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατ' ἄγαν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν ὑψίστον ἐν ἀνύδρῳ
18 καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
19 καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν Μὴ δυνῶσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἔρῳμῳ;
20 ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρῶθησαν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21 διὰ τοῦτο ἠκούσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀν' ὤφθη ἐν Ἰακωβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,
22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέφξεν
24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπ' ἄγαν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβρα
27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτούς ὡσεὶ χοῦν σάρκα καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά,
28 καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν,
29 καὶ ἐφάγασαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς,
30 οὐκ ἐστερῶθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
31 καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32 ἐν πάσιν τούτοις ἡμάρτον ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,
33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
34 ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἐξεζῶτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθίζον πρὸς τὸν θεόν
35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστίν καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστίν.
36 καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ,
37 ἢ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
38 αὐτὸς δὲ ἐστίν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ

ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πάσαν τὴν ὄργην αὐτοῦ·

39 καὶ ἐμῖσθη ὅτι σὰρξ εἰσιν, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρῷ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρω;

41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 οὐκ ἐμῖσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος,

43 ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεωσ·

44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρῳματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν·

45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·

46 καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκριδί·

47 ἀπέκτεινε ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίλους αὐτῶν ἐν τῇ πάχῃ·

48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτῖνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρὶ·

49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν·

50 ὠδοποίησεν τρίβον τῇ ὄργῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτῖνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν

51 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χαμ.

52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνῆγαγεν αὐτοὺς ὡς ποιμνιον ἐν ἐρῷ·

53 καὶ ὠδῆσεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα.

54 καὶ εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄριον ἀγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτῆσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ,

55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κατεσκῶωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασι αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

56 καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο

57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν

58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζῶωσαν αὐτόν.

59 ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερείδεν καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ

60 καὶ ἀπάσατο τὴν σκηνὴν Σηλωμ, σκῶωμα αὐτοῦ, οὐ κατεσκῶωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ

62 καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερείδεν.

63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθῆσαν·

64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν, καὶ αἱ χήραι αὐτῶν οὐ κλαυσθῶσονται.

65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκῶς ἐξ οἴνου,

66 καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 καὶ ἀπάσατο τὸ σκῶωμα Ἰωσηφ καὶ τὴν φυλὴν Εφραιμ οὐκ ἐξελέξατο·

68 καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰουδα, τὸ ὄρος τὸ Σιων, ὃ ἠγάπησεν,

69 καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκεράτων τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων,

71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν ποιμαίνειν Ἰακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,

72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδῆσεν αὐτούς.

Salmi 78

1 Ψαλμὸς τῷ Ασαφ. Ὁ θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.

2 ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 ἐγένεθ' ἦμεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 ἕως πότε, κύριε, ὀργισθῆσ' εἰς τέλος, ἐκκαυθῆσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

6 ἔκχεον τὴν ὄργην σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο,

7 ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακωβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἤρῳωσαν.

8 μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, ὅτι ἐπταχεύσαμεν σφόδρα.

9 βοῦθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, ῥύσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου,

10 μὴ ποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐδίκησιν τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

11 εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

12 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε, κύριε.

13 ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου ἀνθρομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνεσίαν σου.

Salmi 79

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ασαφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

2 Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσηφ, ὁ καθ' ἕμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν, ἐμφάνηθι.

3 ἐναντίον Εφραιμ καὶ Βενιαμιν καὶ Μανασση ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

4 ὁ θεὸς, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

5 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου,

6 ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρῶν καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ;

7 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία τῶν γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτῆσαν ἡμᾶς.

8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. διάψαλμα.

9 ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτῶν·

10 ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλῆσθη ἡ γῆ.

11 ἐκάλυψεν ὄρη ἢ σκιά αὐτῆς καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ·

12 ἐξέτεινε τὰ κλῆματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

13 ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
14 ἔλυμ'νατο αὐτὴν σὺς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμ'σατο αὐτ'ν.
15 ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δ', ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην
16 καὶ κατάρτισαι αὐτ'ν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.
17 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμ'σεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.
18 γενηθ'τω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ·
19 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
20 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Salmi 80

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τῷ Ασαφ ψαλμός.
2 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακωβ·
3 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτ'ριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
4 σαλπίασθε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσ'μφ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν·
5 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακωβ.
6 μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελεθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλώσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·
7 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.
8 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπ'κουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· διάψαλμα.
9 ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσης μου,
10 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυν'σεις θεῷ ἄλλοτρίῳ·
11 ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.
12 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχεν μοι·
13 καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
14 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέν μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
15 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον τὴν χειρὰ μου.
16 οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
17 καὶ ἐνώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Salmi 81

1 Ψαλμός τῷ Ασαφ. Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ διακρίνει
2 Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα.
3 κρίνατε ὄρφανὸν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·
4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε.
5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθ'σονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6 ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·

7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8 ἀνάστα, ὁ θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομ'σεις ἐν πάσιν τοῖς ἔθνεσιν.

Salmi 82

1 Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Ασαφ.
2 Ὁ θεός, τίς ὁμοιωθ'σεταί σοι; μὴ σιγ'σης μηδὲ καταπραύνης, ὁ θεός·
3 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλ'ν,
4 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέυσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
5 εἶπαν Δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
6 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ διαθ'κην διέθεντο
7 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλίται, Μωαβ καὶ οἱ Αγαρηνοί,
8 Γεβαλ καὶ Αμμων καὶ Αμαληκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον·
9 καὶ γὰρ καὶ Ασσουρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγεν'θησαν εἰς ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ· διάψαλμα.
10 ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαμ καὶ τῷ Σισαρα, ὡς ὁ Ἰαβιν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων·
11 ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Αενδωρ, ἐγεν'θησαν ὡσεὶ κόπρος τῆ γῆ.
12 τοῦ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ωρηβ καὶ Ζηβ καὶ Ζεβее καὶ Σαλμανα πάντας τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν,
13 οἵτινες εἶπαν Κληρονομ'σωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστ'ριον τοῦ θεοῦ.
14 ὁ θεός μου, τοῦ αὐτοῦ ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
15 ὡσεὶ πύρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡς εἰ φλόξ κατακαύσαι ὄρη,
16 οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.
17 πλ'ρῶσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητ'σουσιν τὸ ὄνομά σου, κύριε.
18 αἰσχυνθ'τωςαν καὶ ταραχθ'τωςαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπ'τωςαν καὶ ἀπολέσθωσαν
19 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος, σὺ μόνος ὑψίστος ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.

Salmi 83

1 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός.
2 Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, κύριε τῶν δυνάμεων.
3 ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχ' μου εἰς τὰς ἀύλας τοῦ κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιᾶσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα.
4 καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θ'σει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστ'ριά σου, κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.
5 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσίν σε· διάψαλμα.
6 μακάριος ἄν'ρ, οὗ ἐστιν ἡ ἀντίλημψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ, κύριε· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο
7 ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον, ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.
8 πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθ'σεται ὁ θεός τῶν θεῶν ἐν Σιων.
9 κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι, ὁ θεός Ἰακωβ· διάψαλμα.
10 ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἰδὲ, ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

11 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρριπτέισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.
12 ὅτι ἔλεον καὶ ἀλ᾽θειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· κύριος οὐ στερᾷ τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.
13 κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Salmi 84

1 Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός.
2 Εὐδόκησας, κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ.
3 ἀφήκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν· διάψαλμα.
4 κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
5 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ᾽ ἡμῶν.
6 μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθ᾽ ἡμῖν ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
7 ὁ θεός, σὺ ἐπιστρέφεις ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθεῖται ἐπὶ σοί.
8 δεῖξον ἡμῖν, κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτ᾽ριόν σου δόξης ἡμῖν.
9 ἀκούσομαι τί λαλᾷ σὺ ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός, ὅτι λαλᾷ σὺ εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς ὀπίσθους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.
10 πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτ᾽ριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
11 ἔλεος καὶ ἀλ᾽θεια συν᾽ντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·
12 ἀλ᾽θεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.
13 καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·
14 δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θ᾽σει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Salmi 85

1 Προσευχῇ τῷ Δαυιδ. Κλίνον, κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι ἐγώ.
2 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλον σου, ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3 ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
5 ὅτι σὺ, κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
6 ἐνώτισαι, κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δε᾽σεώς μου.
7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσ᾽κουσάς μου.
8 οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, κύριε, καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου.
9 πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσιν καὶ προσκυνῶσιν ἐνώπιόν σου, κύριε, καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου,
10 ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας.
11 ὁδ᾽ ἡγήσόν με, κύριε, τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθεῖται ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
12 ἐξομολογήσομαι σοί, κύριε ὁ θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
13 ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

14 ὁ θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ συναγωγή κραταιῶν ἐζ᾽ ἔστησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ πρόεθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
15 καὶ σὺ, κύριε ὁ θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεᾷμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.
16 ἐπίβλεπον ἐπ᾽ ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
17 ποιήσον μετ᾽ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρθᾷσαν, ὅτι σὺ, κύριε, ἐβοᾴθηςάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Salmi 86

1 Τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός ὠδῆς. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις·
2 ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακωβ.
3 δεδοξασμένα ἐλαλᾷθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ· διάψαλμα.
4 μνησθᾷσομαι Ρααβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν, οἳ ἐγενᾷθησαν ἐκεῖ.
5 Μ᾽ ἔτηρ Σιων, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενᾷθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὑψιστός.
6 κύριος διηγᾷται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.
7 ὡς εὐφραίνοντων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Salmi 87

1 Ὤδῆ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορε· εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι· συνέσεως Αἱμαν τῷ Ἰσραηλίτῃ.
2 Κύριε ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
3 εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου, κύριε.
4 ὅτι ἐπλ᾽σθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν·
5 προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενᾷθη ὡς ἄνθρωπος ἀβοᾴθης ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
6 ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι καθέδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμ᾽σθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.
7 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
8 ἐπ᾽ ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ᾽ ἐμέ ἐπ᾽ ἔγαγες, διάψαλμα.
9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθη καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
10 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
11 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιᾷς θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστᾷσουσιν, καὶ ἐξομολογήσονται σοί;
12 μὴ διηγᾷται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλ᾽θειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
13 μὴ γνωσθεῖται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;
14 κἀγὼ πρὸς σέ, κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶν ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε.
15 ἵνα τί, κύριε, ἀπώθεις τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
16 πτωχὸς εἰμι ἐγώ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθη καὶ ἐξηπορᾷθη.
17 ἐπ᾽ ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, καὶ οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με,
18 ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
19 ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Salmi 88

1 Συνέσεως Αιθαν τῷ Ἰσραηλίτῃ.
2 Τὰ ἔλεή σου, κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἕσομαι, εἰς γενεάν
καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἄλ'θειάν σου ἐν τῷ στόματί
μου,
3 ὅτι εἶπας Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθ'σεται· ἐν
τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθ'σεται ἡ ἄλ'θειά σου
4 Διεθέμην διαθ'κην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυιδ
τῷ δούλῳ μου
5 Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ
οἰκοδομ'σω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου.
διάψαλμα.
6 ἔξομολογ'σονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, κύριε,
καὶ τὴν ἄλ'θειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
7 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσθ'σεται τῷ κυρίῳ, καὶ τίς
ὁμοιωθ'σεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ;
8 ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλή ἁγίων, μέγας καὶ
φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.
9 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς
εἶ, κύριε, καὶ ἡ ἄλ'θειά σου κύκλω σου.
10 σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ
σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραῦνεις.
11 σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερ'φανον καὶ ἐν
τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς
ἐχθρούς σου.
12 σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σ' ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν
οἰκουμένην καὶ τὸ πλ'ρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
13 τὸν βορρᾶν καὶ θαλάσσης σὺ ἔκτισας, Θαβωρ καὶ
Ερμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
14 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθ'τω ἡ χεὶρ
σου, ὑψωθ'τω ἡ δεξιὰ σου.
15 δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου,
ἔλεος καὶ ἄλ'θεια προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου.
16 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· κύριε, ἐν
τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται
17 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθ'σονται.
18 ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σύ, καὶ ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου ὑψωθ'σεται τὸ κέρας ἡμῶν.
19 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίλημψις καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ
βασιλέως ἡμῶν.
20 τότε ἐλάλησας ἐν ὀράσει τοῖς ὀσίοις σου καὶ
εἶπας Ἐθέμην βο'θειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ
τοῦ λαοῦ μου·
21 εὔρον Δαυιδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν.
22 ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλ'μψεται αὐτῷ, καὶ ὁ
βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν·
23 οὐκ ὠφελ'σει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθ'σει τοῦ κακῶσαι αὐτόν·
24 καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι.
25 καὶ ἡ ἄλ'θειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθ'σεται τὸ κέρας αὐτοῦ·
26 καὶ θ'σομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν
ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ.
27 αὐτὸς ἐπικαλέσεται με Πατ'ρ μου εἶ σύ, θεὸς μου
καὶ ἀντιλ'μπωρ τῆς σωτηρίας μου·
28 κάγῳ πρωτότοκον θ'σομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς
βασιλεῦσιν τῆς γῆς.
29 εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ
διαθ'κη μου πιστῆ αὐτῷ·
30 καὶ θ'σομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
31 ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ
τοῖς κρίμασίν μου μὴ πορευθῶσιν,
32 ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσουσιν καὶ τὰς
ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν,

33 ἐπισκέβομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν
μάστιξιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν,
34 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ
μὴ ἀδικ'σω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου
35 οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθ'κην μου καὶ τὰ
ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἄθετ'σω.
36 ἅπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυιδ ψεύσομαι
37 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου
38 καὶ ὡς ἡ σελ'νη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ
μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός, διάψαλμα.
39 σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν
χριστόν σου·
40 κατέστρεψας τὴν διαθ'κην τοῦ δούλου σου,
ἐβεβ'λωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
41 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ
ἔχυράματα αὐτοῦ δειλίαν·
42 δι'ῤρασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγεν'θη
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.
43 ὑψωσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὐφρανας
πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ·
44 ἀπέστρεψας τὴν βο'θειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.
45 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν, τὸν θρόνον αὐτοῦ
εἰς τὴν γῆν κατέρραξας·
46 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας
αὐτοῦ αἰσχύνην. διάψαλμα.
47 ἕως πότε, κύριε, ἀποστρέψεις εἰς τέλος,
ἐκκαυθ'σεται ὡς πῦρ ἡ ὄργ' σου;
48 μν'σθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως
ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;
49 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζ'σεται καὶ οὐκ ὄψεται
θάνατον, ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου;
διάψαλμα.
50 ποῦ εἰσιν τὰ ἔλεή σου τὰ ἀρχαῖα, κύριε, ἃ ὥμοσας
τῷ Δαυιδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
51 μν'σθητι, κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὐ
ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου, πολλῶν ἐθνῶν,
52 οὐ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροί σου, κύριε, οὐ ὀνειδίσαν τὸ
ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
53 Εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.

Salmi 89

1 Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. Κύριε,
καταφυγὴ ἐγεν'θης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
2 πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ
τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ
εἶ.
3 μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· καὶ
εἶπας Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἀνθρώπων.
4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθές,
ἥτις διήλθεν, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
5 τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσσονται. τὸ πρῶν ὡσεὶ
χλόη παρέλθοι,
6 τὸ πρῶν ἀνθ'σαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι,
σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη.
7 ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου
ἐταράχθημεν.
8 ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς
φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
9 ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ
σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχην ἐμελέτων.
10 αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἐβδομ'κοντα ἔτη,
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδο'κοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνοσ· ὅτι ἐπῆλθεν πραύτης ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ παιδευθησόμεθα.
11 τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου σου τὸν θυμόν σου;
12 ἐξαριθμ'σασθαι τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ
τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 ἐπίστρεψον, κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλῆθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 ἐνεπλῆσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν·

15 εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

16 καὶ ἰδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδῆσον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν,

17 καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Salmi 90

1 Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλίσθῃσεται.

2 ἔρει τῷ κυρίῳ Ἀντιλῆμπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγῖ μου, ὁ θεός μου, ἐλπιδὴ ἐπ' αὐτόν,

3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλθεια αὐτοῦ.

5 οὐ φοβηθῆσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·

8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοῶσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψῃ.

9 ὅτι σύ, κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὑψιστον ἔθου καταφυγῖν σου.

10 οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου,

11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·

12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μῦποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·

13 ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβῆσῃ καὶ καταπατῆσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἠλπισεν, καὶ ῥύσσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 ἐπικαλέσεται με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει καὶ ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλῶσω αὐτόν καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτῆριόν μου.

Salmi 91

1 Ψαλμὸς ᾠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

2 Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε,

3 τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλθειάν σου κατὰ νύκτα

4 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

5 ὅτι εὐφρανάς με, κύριε, ἐν τῷ ποιῆματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

6 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

7 ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσεται, καὶ ἀσύνητος οὐ συνῆσει ταῦτα.

8 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, κύριε·

10 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ

διασκορπισθῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,

11 καὶ ὑψωθῆσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι,

12 καὶ ἐπεῖθεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

13 δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθῆσει, ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθῆσεται.

14 πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθῶσουσιν·

15 ἔτι πληθυνθῶσονται ἐν γῆρι πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται

16 τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὺς κύριος ὁ θεός μου καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Salmi 92

1 Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατόκισται ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπεια ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἔστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθῆσεται.

2 ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 ἐπήραν οἱ ποταμοί, κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·

4 ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.

5 τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου

πρέπει ἁγίασμα, κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Salmi 93

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ, τετράδι σαββάτων. Ὁ θεός ἐκδικῆσων κύριος, ὁ θεὸς ἐκδικῆσων ἐπαρρησιάσατο.

2 ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 ἕως πότε ἀμαρτωλοί, κύριε, ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῶσονται,

4 φθέγγονται καὶ λαλῶσουσιν ἀδικίαν, λαλῶσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5 τὸν λαόν σου, κύριε, ἐταπείνωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν

6 χῆραν καὶ προσῆλυτον ἀπέκτειναν καὶ ὄρφανοὺς ἐφόνευσαν

7 καὶ εἶπαν Οὐκ ὄψεται κύριος, οὐδὲ συνῆσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακωβ.

8 σύνετε δ', ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καί, μωροί, ποτὲ φρονῆσατε.

9 ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει, ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ;

10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει, ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γινώσιν,

11 κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶν μάταιοι.

12 μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν σὺ παιδεύσης, κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτόν

13 τοῦ πράναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὄρυγῃ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος.

14 ὅτι οὐκ ἀπόσεται κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει,

15 ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα.

16 τίς ἀναστῆσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμπαρᾶσται μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέν μοι, παρά βραχὺ παρώκησεν τῷ ἄδῃ ἢ ψυχῇ μου.

18 εἰ ἔλεγον Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου, κύριε, βοηθεῖ μοι·

19 κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλῆσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχῆν μου.

20 μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων
κόπον ἐπὶ προστάγματι·
21 θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶν
καταδικάζονται.
22 καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ θεὸς
μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·
23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Salmi 94

1 Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυιδ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτήρι ἡμῶν·
2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογῶσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.
3 ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας
τοὺς θεοὺς·
4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη
τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·
5 ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτ'ν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
6 δεῦτε προσκυνῶμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ
κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιῶντος ἡμᾶς·
7 ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς
αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. σ'μερον, ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρ'μῳ,
9 οὐδ' ἐπειράσαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασαν καὶ
εἶδον τὰ ἔργα μου.
10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ
εἶπα· Αἶε πλανῶνται τῇ καρδίᾳ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν
τὰς ὁδοὺς μου,
11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπανσίν μου.

Salmi 95

1 Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ᾠδὴ
τῷ Δαυιδ. Ἄψατε τῷ κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἄσατε τῷ
κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ·
2 ἄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογῶσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτ'ριον αὐτοῦ·
3 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι
τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
4 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστὶν
ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς·
5 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ κύριος
τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν·
6 ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.
7 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε
τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμ'ν·
8 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε
θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς ἀυλάς αὐτοῦ·
9 προσκυνῶσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ,
σαλευθ'τω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
10 εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ
γὰρ κατάρθωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθ'σεται,
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
11 εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
σαλευθ'τω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλ'ρωμα αὐτῆς·
12 χαρ'σεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τότε
ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
13 πρὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται
κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Salmi 96

1 Τῷ Δαυιδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται. Ὁ κύριος
ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθ'τωσαν νῆσοι
πολλά.
2 νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ
κρίμα κατάρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
3 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ φλογιεῖ
κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
4 ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδεν καὶ
ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
5 τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου,
ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.
6 ἀν'γγεῖλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ
εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
7 αἰσχυνθ'τωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
γλυπτοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
προσκυνῶσατε αὐτῷ, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
8 ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ
θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἐνεκεν τῶν κριμάτων σου, κύριε·
9 ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα
ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.
10 οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρόν· φυλάσσει
κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς
ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
11 φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ
εὐφροσύνη.
12 εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε
τῇ μν'μῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Salmi 97

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Ἄψατε τῷ κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ὅτι
θαυμαστὰ ἐποίησεν κύριος· ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ
καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
2 ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτ'ριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν
ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
3 ἐμν'σθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακωβ καὶ τῆς ἀληθείας
αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς τὸ σωτ'ριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
4 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε·
5 ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ
ψαλμοῦ·
6 ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης
ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.
7 σαλευθ'τω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλ'ρωμα αὐτῆς, ἡ
οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
8 ποταμοὶ κροτ'σουσιν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ὄρη
ἀγαλλιάσονται,
9 ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Salmi 98

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθ'μενος ἐπὶ τῶν χερουβιν,
σαλευθ'τω ἡ γῆ.
2 κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαοὺς·
3 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι
φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.
4 καὶ τιμῆ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἠτοίμασας
εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακωβ σὺ
ἐποίησας.
5 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.
6 Μουσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ
Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς ἐπ'κουσεν αὐτῶν,

7 ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοῦσ· ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.
8 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπ'κουεσ αὐτῶν· ὁ θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
9 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Salmi 99

1 Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν. Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.
2 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιᾷσει.
3 γινῶτε ὅτι κύριος, αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεός, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.
4 εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογῶσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
5 ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλ'θεια αὐτοῦ.

Salmi 100

1 Τῷ Δαυιδ ψαλμὸς. Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, κύριε·
2 ψαλῶ καὶ συν'σω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
3 οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα·
4 οὐκ ἐκολλ'θη μοι καρδία σκαμβ', ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.
5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλ'στω καρδία, τούτῳ οὐ συν'σθιον.
6 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθησθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.
7 οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἀδίκῃ οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
8 εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Salmi 101

1 Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.
2 Εἰσάκουσον, κύριε, τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθάτω.
3 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἄν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον τὸ οὖς σου πρὸς με· ἐν ἡ ἄν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.
4 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὄστα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
5 ἐπλ'γη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
6 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλ'θη τὸ ὄστοδὸν μου τῇ σαρκί μου.
7 ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγεν'θην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ,
8 ἠγρύπνησα καὶ ἐγεν'θην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.
9 ὄλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζον με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

10 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίνων
11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
12 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
13 σὺ δέ, κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14 σὺ ἀναστὰς οἰκτιρ'σεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτ'ν, ὅτι ἤκει καιρὸς·
15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρ'σουσιν.
16 καὶ φοβηθ'σονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου,
17 ὅτι οἰκοδομ'σει κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθ'σεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
18 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν.
19 γραφ'τω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον,
20 ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν
21 τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων,
22 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ
23 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ.
24 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι·
25 μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
26 κατ' ἀρχὰς σὺ, κύριε, τὴν γῆν ἔθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί·
27 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθ'σονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγ'σονται·
28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
29 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθ'σεται.

Salmi 102

1 Τῷ Δαυιδ. Εὐλόγει, ἡ ψυχ' μου, τὸν κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
2 εὐλόγει, ἡ ψυχ' μου, τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
3 τὸν εὐίλατεῦντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζω'ν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθ'σεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6 ποῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7 ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελ'ματα αὐτοῦ.
8 οἰκτιρῶν καὶ ἐλε'μων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθ'σεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ·
10 οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
12 καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 καθὼς οἰκτῖρει πατῆρ υἱοὺς, οἰκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν· μν'σθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξάνθ' σαι·
 16 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν
 18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθ' κην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 19 κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
 20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ·
 21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
 22 εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχ' μου, τὸν κύριον.

Salmi 103

1 Τῷ Δαυιδ. Εὐλόγει, ἡ ψυχ' μου, τὸν κύριον. κύριε ὁ θεὸς μου, ἐμεγαλύνθητι σφόδρα, ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω
 2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
 3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπιβάσιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ περυγῶν ἀνέμων·
 4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον.
 5 ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθ' σεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στ' σονται ὕδατα·
 7 ἀπὸ ἐπιτιμ' σεῶς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 8 ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
 9 ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν.
 10 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 11 ποτιοῦσιν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς ὄψαν αὐτῶν·
 12 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν φων' ν.
 13 ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθ' σεται ἡ γῆ.
 14 ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτ' νεσιν καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 16 χορτασθ' σεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου, ὅς ἐφύτευσεν·
 17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογυλλίοις.
 19 ἐποίησεν σελ' νην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ,
 21 σκύμνοι ὠρῶμενοι ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.
 22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συν' χθησαν καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθ' σονται·
 23 ἐξελεῦσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.

24 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτ' σεῶς σου.
 25 αὐτὴ ἡ θάλασσα ἢ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
 27 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς εὐκαιρον.
 28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλησθ' σονται χρηστότητος.
 29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθ' σονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 30 ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθ' σονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 31 ἦτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθ' σεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
 32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
 33 ἔσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω·
 34 ἡδυνθεῖν αὐτῷ ἢ διαλογ' μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθ' σομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.
 35 ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς, εὐλόγει, ἡ ψυχ' μου, τὸν κύριον.

Salmi 104

1 Ἀλληλουῖα. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ·
 2 ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγ' σασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
 3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθ' τω καρδία ζητούντων τὸν κύριον·
 4 ζητ' σατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε, ζητ' σατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός.
 5 μν' σθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησεν, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ,
 6 σπέρμα Ἀβρααμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
 7 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
 8 ἐμν' σθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθ' κης αὐτοῦ, λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
 9 ὃν διέθετο τῷ Ἀβρααμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαακ
 10 καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακωβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ διαθ' κην αἰώνιον
 11 λέγων Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
 12 ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ
 13 καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·
 14 οὐκ ἀφήκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἠλεγεῖν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς
 15 Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφ' ταις μου μὴ πονηρέεσθε.
 16 καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στ' ριγμα ἄρτου συνέτριψεν·
 17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσηφ.
 18 ἐταπεινώσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
 20 ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφήκεν αὐτόν·
 21 κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτ' σεως αὐτοῦ

22 τοῦ παιδεύσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσει.
 23 καὶ εἰσηλθεν Ἰσραηλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακωβ παρώκησεν ἐν γῆ Χαμ.
 24 καὶ ἠύξησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
 25 μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισήσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
 26 ἐξαπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ααρων, ὃν ἐξελέξατο αὐτόν.
 27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῆ Χαμ.
 28 ἐξαπέστειλεν σκότος, καὶ ἐσκότασεν, καὶ παρεπύκρναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
 29 μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
 30 ἐξήρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.
 31 εἶπεν, καὶ ἦλθεν κυνόμυια καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν.
 32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν,
 33 καὶ ἐπάταξεν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψεν πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν.
 34 εἶπεν, καὶ ἦλθεν ἄκρις καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,
 35 καὶ κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν καὶ κατέφαγεν τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
 36 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν,
 37 καὶ ἐξ᾿γαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν.
 38 εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
 39 διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
 40 ἤτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρυγομ᾿τρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
 41 διέερρηξεν πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
 42 ὅτι ἐμ᾿σθη τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Αβρααμ τὸν δούλον αὐτοῦ
 43 καὶ ἐξ᾿γαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
 44 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν ἐκκληρονόμησαν,
 45 ὅπως ἂν φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητ᾿σωσιν.

Salmi 105

1 Ἀλληλουια. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 2 τίς λαλ᾿σει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστάς ποι᾿σει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
 3 μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
 4 μν᾿σθητι ἡμῶν, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου
 5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
 6 ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομ᾿σαμεν, ἠδικ᾿σαμεν.
 7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνήκαν τὰ θαυμάσιά σου οὐκ ἐμ᾿σθησαν τοῦ πλ᾿θους τοῦ ἐλέους σου καὶ παρεπύκρναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
 8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη, καὶ ᾤδ᾿ ἤγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἔρ᾿μῳ.
 10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
 11 καὶ ἐκάλυπεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
 12 καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ἦσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
 13 ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ.
 14 καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρ᾿μῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
 15 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 16 καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ Ααρων τὸν ἅγιον κυρίου.
 17 ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν Δαθαν καὶ ἐκάλυπεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβιρων.
 18 καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς.
 19 καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρηβ καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
 20 καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθοντος χόρτον.
 21 ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σφύζοντος αὐτούς, τοῦ ποι᾿σαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
 22 θαυμαστὰ ἐν γῆ Χαμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
 23 καὶ εἶπεν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι.
 24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητ᾿ν, οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
 25 καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσ᾿κουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.
 26 καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρ᾿μῳ.
 27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
 28 καὶ ἐτετέσθησαν τῷ Βεελφεγῳρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
 29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.
 30 καὶ ἔστη Φινεες καὶ ἐξιλιάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις.
 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
 32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας. καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς,
 33 ὅτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.
 34 οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς,
 35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.
 36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγεν᾿θη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.
 37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.
 38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶν, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν, καὶ ἐφονοκτον᾿θη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν.
 39 καὶ ἐμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
 40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
 41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
 42 καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
 43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτὸν
 εἰσακούσαι τῆς δεΐσεως αὐτῶν·
 45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη
 κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ
 46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων
 τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.
 47 σῶσον ἡμᾶς, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε
 ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ
 ἁγίῳ σου, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
 48 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ
 ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο γένοιτο.

Salmi 106

1 Ἀλληλουϊα. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 2 εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου, οὗς
 ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
 3 ἐκ τῶν χωρῶν συνῆγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
 δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης.
 4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἔρμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως
 κατοικητηρίου οὐχ εὖρον
 5 πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς
 ἐξέλιπεν·
 6 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς
 7 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν τοῦ πορευθῆναι
 εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
 8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ
 θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
 9 ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
 10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
 πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδῶρι,
 11 ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλήν
 τοῦ ὑψίστου παρῶζον,
 12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν,
 ἡσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
 13 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς
 14 καὶ ἐξῆγαγεν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου
 καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.
 15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ
 θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
 16 ὅτι συνέντηψεν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς
 συνέκλασεν.
 17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν·
 18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν
 ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
 19 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς,
 20 ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἴασατο αὐτούς καὶ
 ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
 21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ
 θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
 22 καὶ θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως καὶ
 ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει.
 23 οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις
 ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,
 24 αὐτοὶ εἶδοσαν τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια
 αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ·
 25 εἶπεν, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ
 κύματα αὐτῆς·
 26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν
 ἕως τῶν ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἔτρεκετο,
 27 ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα
 ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·
 28 καὶ ἐκέκραζαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξῆγαγεν αὐτούς

29 καὶ ἐπέταξεν τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ
 ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·
 30 καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν
 αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.
 31 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ
 θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
 32 ὑψώσατοσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν
 καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
 33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς
 δίψαν,
 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν
 κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
 35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς
 διεξόδους ὑδάτων
 36 καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστῆσαντο
 πόλιν κατοικεσίας
 37 καὶ ἔσπειραν ἄγρους καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελώνας καὶ
 ἐποίησαν καρπὸν γενήματος,
 38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,
 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνεν.
 39 καὶ ὠλιγόθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως
 κακῶν καὶ ὀδύνης.
 40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐπλάνησεν
 αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
 41 καὶ ἐβόηθησεν πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς
 πρόβατα πατριάς.
 42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθῶσονται, καὶ πᾶσα
 ἀνομία ἐμφράζει τὸ στόμα αὐτῆς.
 43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνῆσουσιν τὰ
 ἐλέη τοῦ κυρίου;

Salmi 107

1 Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυιδ.
 2 Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου,
 ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
 3 ἐξεγέρθητι, ψαλτῆριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθῶσμαι
 ὄρθρου.
 4 ἐξομολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς, κύριε, καὶ ψαλῶ σοι ἐν
 ἔθνεσιν,
 5 ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως
 τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου.
 6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
 7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σῶσον τὴν δεξιᾶ
 σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
 8 ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Ὑψώθησομαι καὶ
 διαμεριῶ Σικίμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν
 διαμετρῶσω·
 9 ἐμός ἐστιν Γαλααδ, καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση, καὶ
 Ἐφραϊμ ἀντίλημμις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰουδας βασιλεὺς
 μου·
 10 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
 ἐκτενώ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
 11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει με
 ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
 12 οὐχὶ σύ, ὁ θεός, ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς; καὶ οὐκ
 ἐξελεύσῃ, ὁ θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
 13 δὸς ἡμῖν βοῆθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία
 ἀνθρώπου.
 14 ἐν τῷ θεῷ ποιῶσμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει
 τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Salmi 108

1 Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυιδ ψαλμός. Ὁ θεός, τὴν αἰνεσίαν
 μου μὴ παρασιωπήσης,
 2 ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ
 ἠνοιχθη, ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία

3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
 4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσευχόμεν·
 5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μίσους ἀντὶ τῆς ἀγαπᾶσέως μου.
 6 κατὰσθησάν ἐπ' αὐτὸν ἄμαρτωλόν, καὶ διάβολος στ' ἔσω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
 7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἄμαρτίαν.
 8 γενηθῶσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος·
 9 γενηθῶσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χῆρα·
 10 σαλευόμενοι μεταναστῶσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαίτησάτωσαν, ἐκβληθῶσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
 11 ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, διαρπασάτωσαν ἀλλότριον τοὺς πόνους αὐτοῦ·
 12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλῆμπτω, μηδὲ γενηθῶτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·
 13 γενηθῶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξάλειφθῶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 14 ἀναμνησθεὶ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἡ ἄμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξάλειφθεῖ·
 15 γενηθῶσαν ἐναντὶ κυρίου διὰ παντός, καὶ ἐξολεθρευθεὶ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,
 16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμύσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
 17 καὶ ἠγάπησεν κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ.
 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ·
 19 γενηθῶ αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διὰ παντός περιζώννυται.
 20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
 21 καὶ σὺ, κύριε κύριε, ποιήσον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.
 22 ῥύσαι με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγὼ εἰμι, καὶ ἡ καρδία μου τετάρραται ἐντός μου.
 23 ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνας αὐτὴν ἀντανηρέθη, ἐξετινάχθη ὡσεὶ ἀκρίδες.
 24 τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
 25 καὶ ἐγὼ ἐγενῆθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδοςάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
 26 βόθησόν μοι, κύριε ὁ θεός μου, σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου,
 27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη καὶ σὺ, κύριε, ἐποίησας αὐτῶν.
 28 καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογῶσαι· οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθῶσαν, ὃ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθῆσεται.
 29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ διπλοῖδα αἰσχυρὴν αὐτῶν.
 30 ἐξομολογῶμαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν,
 31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχῶν μου.

Salmi 109

1 Τῷ Δαυιδ ψαλμός. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
 2 ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξάποστελεῖ κύριος ἐκ Σιων, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων· ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε.
 4 ὡμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθῆσεται· σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ.
 5 κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·
 6 κρίνει ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
 7 ἐκ χειμάρρου ἐν ὄδῳ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλῶν.

Salmi 110

1 Ἀλληλουϊα. Ἐξομολογῶ σομαὶ σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθείων καὶ συναγωγῇ.
 2 μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ·
 3 ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 4 μνεῖαν ἐποιῶσατο τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ἐλεῶν καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος·
 5 τροφὴν ἔδωκεν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
 6 ἰσχυρὸν ἔργον αὐτοῦ ἀνγγεῖλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
 7 ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλθρεία καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
 8 ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
 9 λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 10 ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, σύνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτῶν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Salmi 111

1 Ἀλληλουϊα. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
 2 δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθείων εὐλογηθῆσεται·
 3 δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 4 ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεῶν καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
 5 χρηστὸς ἄνθρωπος ὁ οἰκτίρων καὶ κυχρῶν, οἰκονομῶσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει·
 6 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθῆσεται, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
 7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθῆσεται· ἐτοιμὴ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον.
 8 ἐστῆρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως οὗ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ
 9 ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθῆσεται ἐν δόξῃ.
 10 ἄμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθῆσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῶξει καὶ τακῆσεται· ἐπιθυμία ἄμαρτωλῶν ἀπολείται.

Salmi 112

1 Ἀλληλουϊα. Αἰνεῖτε, παῖδες, κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου·
 2 εἶη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·

3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.
4 ὕψηλός ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5 τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὕψηλοῖς κατοικῶν
6 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ;
7 ὁ ἐγεῖρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένθητα
8 τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ·
9 ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα τέκνων εὐφραινομένην.

Salmi 113

1 Ἀλληλουῖα. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακωβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου
2 ἐγενῆθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.
3 ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
4 τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
5 τί σοὶ ἐστίν, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;
6 τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτῆσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
7 ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακωβ
8 τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
9 μὴ ἡμῖν, κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματι σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου,
10 μ' ὅποτε εἶπωσιν τὰ ἔθνη Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν;
11 ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω· ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.
12 τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
13 στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλῶσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται,
14 ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθῶσονται,
15 χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφῶσουσιν, πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατῶσουσιν, οὐ φωνῶσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
16 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
17 οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
18 οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
19 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
20 κύριος ἐμνήσθη ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἀαρῶν,
21 εὐλόγησεν τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
22 προσθεῖη κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν·
23 εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιῶσιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
24 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
25 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσιν σε, κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου,
26 ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογῶμεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Salmi 114

1 Ἀλληλουῖα. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεῦσέ μου,
2 ὅτι ἔκκλινεν τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
3 περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με· θλίψιν καὶ ὀδύνην εἶδον.
4 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχῶν μου.
5 ἔλεῖ μὲν ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἔλεε.
6 φυλάσσω τὰ νῦν καὶ ὁ κύριος· ἐταπεινώθη, καὶ ἔσωσέν με.
7 ἐπίστρεψον, ἡ ψυχῶν μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέν σε,
8 ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχῶν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθῆματος.
9 εὐαρεστῶσθε ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Salmi 115

1 Ἀλληλουῖα. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη, σφόδρα.
2 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.
3 τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν μοι;
4 ποτῆριον σωτηρίου λῆψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.
6 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
7 ὦ κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου. διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου,
8 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως·
9 τὰς εὐχὰς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
10 ἐν ἀυλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλημ.

Salmi 116

1 Ἀλληλουῖα. Αἰνεῖτε τὸν κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί,
2 ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλῆθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Salmi 117

1 Ἀλληλουῖα. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
4 εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 ἐν θλίψει ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπ' κούσέν μου εἰς πλατυσμόν.
6 κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθῶσμαι τί ποιῶσει μοι ἄνθρωπος.
7 κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόνομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 ἀγαθὸν πεποιθένα ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθένα ἐπ' ἄνθρωπον·
9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντα.
10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ·
11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ·
12 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.

13 ὡσθεὶς ἀνετρέπῃν τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.
 14 ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
 15 φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων Δεξιά κυρίου ἐποίησεν δύναμιν,
 16 δεξιά κυρίου ὑψώσεν με, δεξιά κυρίου ἐποίησεν δύναμιν.
 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζῶσομαι καὶ ἐκδιηγῶμαι τὰ ἔργα κυρίου.
 18 παιδεύων ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέν με.
 19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογῶσομαι τῷ κυρίῳ.
 20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
 21 ἐξομολογῶσομαί σοι, ὅτι ἐπῴκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
 22 λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενῆθις εἰς κεφαλὴν γωνίας·
 23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
 24 αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
 25 ὦ κύριε, σῶσον δῖ, ὦ κύριε, εὐλόγησον δῖ.
 26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· εὐλογῶκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου.
 27 θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστῶσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
 28 θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογῶσομαί σοι· θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογῶσομαί σοι, ὅτι ἐπῴκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
 29 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Salmi 118

1 Ἀλληλουϊα. αφ αλφ. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.
 2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητῶσυσιν αὐτόν.
 3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάξασθαι σφόδρα.
 5 ὄφελον κατευθυνθεῖσαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
 6 τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
 7 ἐξομολογῶσομαί σοι, κύριε, ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
 9 βφ βηθ. Ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου.
 10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζῶσά σε· μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
 12 εὐλογητὸς εἶ, κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 13 ἐν τοῖς χεῖλεσίν μου ἐξῆγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
 14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
 15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῶ καὶ κατανοῶ τὰς ὁδοὺς σου.
 16 ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου μελετῶ, οὐκ ἐπιλῶσομαι τῶν λόγων σου.
 17 γφ γιμαλ. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζῶσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
 18 ἀποκάλυπον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοῶ τὰ θαυμάσιά σου ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχῇ μου τοῦ ἐπιθυμήσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
 22 περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζῶτῃσα.
 23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου.
 24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.
 25 δφ δελθ. Ἐκολλῆθι τῷ ἐδάφει ἡ ψυχῇ μου ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
 26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξῆγγειλα, καὶ ἐπῴκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 27 ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῶ ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
 28 ἔσταξεν ἡ ψυχῇ μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
 29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
 30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελάθμην.
 31 ἐκολλῆθι τοῖς μαρτυρίοις σου· κύριε, μὴ με καταισχύνης.
 32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
 33 εφ η. Νομοθέτησόν με, κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητῶ αὐτὴν διὰ παντός.
 34 συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνῶ τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτόν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
 35 ὁδῶσόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
 37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ δεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
 38 στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
 39 περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτεισα· τὰ γὰρ κρίματά σου χρηστά.
 40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
 41 αφ ουαυ. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, κύριε, τὸ σωτῆριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου.
 42 καὶ ἀποκριθῶσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί με λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.
 43 καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματά σου ἐπῴμισα.
 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζῶτῃσα.
 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.
 47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
 48 καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου.
 49 ζφ ζαι. Μνῆσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου, ᾧ ἐπῴμισάς με.
 50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζησέν με.
 51 ὑπερῴφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
 52 ἐμνήσθητι τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, κύριε, καὶ παρεκλήθητι.
 53 ἀθυμία κατέσχευε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 ψαλτά ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 ἐμν᾿σθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 αὐτὴ ἐγεν᾿θη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζ᾿τησα.
57 ἠφ ἠθ. Μερὶς μου κύριε, εἶπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
58 ἔδε᾿θην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60 ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
63 μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64 τοῦ ἐλέους σου, κύριε, πλ᾿ρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαζόν με.
65 θφ τηθ. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.
66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
68 χρηστὸς εἶ σύ, κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69 ἐπληθύνθη ἐπ᾿ ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευν᾿σω τὰς ἐντολάς σου.
70 ἐταρώθην ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
72 ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
73 ιφ ιωθ. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθ᾿σομαι τὰς ἐντολάς σου.
74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ εὐφρανθ᾿σονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπ᾿λπισα.
75 ἔγνω, κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσας με.
76 γενηθ᾿τω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμόι σου, καὶ ζ᾿σομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.
78 αἰσχυνθ᾿τωσαν ὑπερ᾿φανοί, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχ᾿σω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
79 ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινάσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
80 γενηθ᾿τω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.
81 ιαφ χαφ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτ᾿ρίον σου ἡ ψυχ᾿ μου, καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπ᾿λπισα.
82 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες Πότε παρακαλέσεις με;
83 ὅτι ἐγεν᾿θην ὡς ἄσκός ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποι᾿σεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν;
85 διηγ᾿σαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾿ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, κύριε.
86 πάσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλ᾿θεια· ἀδίκως κατεδιωξάν με, βο᾿θησόν μοι.
87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
89 ιβφ λαβδ. Εἰς τὸν αἰῶνα, κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλ᾿θειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.
91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με, κύριε.
94 σὸς εἶμι ἐγὼ, σώσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζ᾿τησα.
95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
96 πάσης συντελείας εἶδον πέρασ· πλατεῖα ἡ ἐντολ᾿ σου σφόδρα.
97 ιγφ μμη. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
98 ὑπὲρ τοὺς ἔχθρους μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολ᾿ν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά μοι ἐστίν.
99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
100 πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζ᾿τησα.
101 πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
102 τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι.
103 γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου.
104 τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. (ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι.)
105 ιδφ νουν. Λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
106 καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
107 ἕως σφόδρα· κύριε, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
108 ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δ᾿, κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
109 ψυχ᾿ μου ἐν ταῖς χερσίν μου διὰ παντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην
110 ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλαν᾿θην.
111 τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.
112 τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι᾿ ἀντάμειψιν.
113 ιεφ σαμχ. Παρανόμους ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου ἠγάπησα.
114 μου καὶ ἀντιλ᾿μπῶν μου εἶ σύ· εἰς τὸν λόγον σου ἐπ᾿λπισα.
115 ἀπ᾿ ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευν᾿σω τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ μου.
116 μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζ᾿σομαι, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
117 μοι, καὶ σωθ᾿σομαι καὶ μελετ᾿σω ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου διὰ παντός.
118 πάντας τοὺς ἀποστατούντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἀδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
119 ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου διὰ παντός.
120 ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβ᾿θην.
121 ιαφ αιν. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσίν με.
122 τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερ᾿φανοί.
123 ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτ᾿ρίον σου καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.
124 μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
125 σοῦ εἶμι ἐγὼ· συνέτισόν με, καὶ γνῶσομαι τὰ μαρτύριά σου.
126 τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.
128 τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου καταρθοῦμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
129 ἰζφ φη. Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
130 δ'λωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
131 στόμα μου ἠνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
132 ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
133 διαβ'ματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
134 με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
135 πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
136 ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου.
137 ιηφ σαδη. Δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ εὐθής ἡ κρίσις σου.
138 δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλ'θειαν σφόδρα.
139 με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
140 τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
141 εἶμι ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
142 δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλ'θεια.
143 καὶ ἀνάγκη εὔροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
144 τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζ'σομαι.
145 ιθφ κωφ. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητ'σω.
146 σε· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
147 ἐν ἀωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπ'ἄπισα.
148 οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
149 φωνῆς μου ἄκουσον, κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
150 οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
151 εἶ σύ, κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλ'θεια.
152 ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
153 κφ ρης. Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.
154 τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσάί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
155 ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζ'τησαν.
156 οἰκτιρμοί σου πολλοί, κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
157 οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα.
158 ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
159 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
160 τῶν λόγων σου ἀλ'θεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
161 καφ σεν. Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
162 ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.
163 ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
164 τῆς ἡμέρας ἦνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
165 πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 τὸ σωτ'ριόν σου, κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
167 ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
168 τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, κύριε.
169 κβφ θαν. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
170 τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με.
171 τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
172 ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
173 ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
174 τὸ σωτ'ριόν σου, κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστιν.
175 ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθ'σει μοι.
176 ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ζ'τησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Salmi 119

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰς'κουσέν μου.
2 κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3 τί δοθεῖ σοι καὶ τί προστεθεῖ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;
4 τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξίν τοῖς ἐρημικοῖς.
5 οἴμμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκ'νωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηθαρ.
6 πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχὴ μου.
7 μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρ'νὴν ἤμην εἰρηνικὸς· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Salmi 120

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη Πόθεν ἤξει ἡ βο'θειά μου;
2 ἡ βο'θειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποι'σαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3 μὴ δῶς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραηλ.
5 κύριος φυλάξει σε, κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου·
6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελ'νὴ τὴν νύκτα.
7 κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου.
8 κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Salmi 121

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιν μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.
2 ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλημ.
3 Ἱερουσαλημ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραηλ τοῦ ἐξομολογ'σασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου·

5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυιδ.

6 ἔρωτᾶσατε δὴ τὰ εἰς εἰρῆνὴν τὴν Ἱερουσαλημ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσιν σε·

7 γενέσθω δὴ εἰρῆνὴ ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου.

8 ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρῆνὴν περὶ σοῦ·

9 ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζῆτησα ἀγαθὰ σοι.

Salmi 122

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτιρῶσαι ἡμᾶς.

3 ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλῆσθημεν ἐξουδενώσεως,

4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλῆσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσιν, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Salmi 123

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραηλ,

2 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

3 ἄρα ζώντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·

4 ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·

5 ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

6 εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῶραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετριβή, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

8 ἡ βοῦθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιῶσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Salmi 124

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιων· οὐ σαλευθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ.

2 ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 ὅτι οὐκ ἄφ' σεις τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν.

4 ἀγάθυνον, κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδίας·

5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρῆνὴ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ.

Salmi 125

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιων ἐγενῆθημεν ὡς παρακεκλημένοι.

2 τότε ἐπλῆσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιᾶσθαι. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενῆθημεν εὐφραυνόμενοι.

4 ἐπίστρεψον, κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιᾶσει θεριοῦσιν.

6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἶροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιᾶσει αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Salmi 126

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· τῷ Σαλωμων. Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομῶσιν οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν· ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρόπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶν τοῦ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς.

4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 μακάριος ἄνθρωπος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυθῶσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλῃ.

Salmi 127

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου.

4 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθῆσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

5 εὐλογῶσαι σε κύριος ἐκ Σιων, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλημ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἰῶν σου. εἰρῆνὴ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ.

Salmi 128

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραηλ,

2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἤδυνῆσάν μοι.

3 ἐπὶ τοῦ νότου μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν·

4 κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀυχένας ἀμαρτωλῶν.

5 αἰσχυθῶσαν καὶ ἀποστραφῶσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιων.

6 γενηθῶσαν ὡς χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 οὐ οὐκ ἐπλῆρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων,

8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες Εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῶκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

Salmi 129

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε, κύριε·

2 κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθῶ τὰ ὠτὰ σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεῦσέως μου.

3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρῶσιν, κύριε, κύριε, τίς ὑποστῆσεται;

4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστίν.

5 ἕνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέμεινά σε, κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

6 ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ φυλακῆς
πρωίας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω
Ἰσραηλ ἐπὶ τὸν κύριον.

7 ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις,

8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραηλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Salmi 130

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· τῷ Δαυιδ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη μου
ἡ καρδία, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου
ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς
ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

3 ἐλπισάτω Ἰσραηλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.

Salmi 131

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Μνῆσθητι, κύριε, τοῦ Δαυιδ καὶ
πάσης τῆς πραύτητος αὐτοῦ,

2 ὡς ὤμοσεν τῷ κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ θεῷ Ἰακωβ

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ
ἀναβῶσμαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

4 εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις
μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπασιν τοῖς κροτάφοις μου,

5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ θεῷ Ἰακωβ.

6 Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εφραθα, εὕρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ·

7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ,
προσκυνῶσμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ.

8 ἀνάστηθι, κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου·

9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοι
σου ἀγαλλιάσονται.

10 ἔνεκεν Δαυιδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

11 ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ἀλῆθειαν καὶ οὐ μὴ
ἄθετῶσει αὐτὸν· Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θῶσμαι ἐπὶ
τὸν θρόνον σου·

12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ
μαρτύρια μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

13 ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσαστο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτοῦ

14 Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὡδε
κατοικῶσσω, ὅτι ἡρετίσάμην αὐτῆν·

15 τὴν θῶραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογῶσσω, τοὺς πτωχοὺς
αὐτῆς χορτάσω ἄρτων,

16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι
αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται·

17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυιδ, ἡτοιμάσα λύχον
τῷ χριστῷ μου·

18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν
ἐξανθῶσει τὸ ἁγίασμά μου.

Salmi 132

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· τῷ Δαυιδ. Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί
τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πάγωνα, τὸν
πάγωνα τὸν Ααρων, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄψαν τοῦ
ἐνδόματος αὐτοῦ·

3 ὡς δρόσος Αερμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών·
ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζῶην ἕως
τοῦ αἰῶνος.

Salmi 133

1 Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον,
πάντες οἱ δούλοι κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

2 ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

3 εὐλογῶσει σε κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιῶσας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

Salmi 134

1 Ἀλληλουια. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε, δούλοι,
κύριον,

2 οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ
ἡμῶν.

3 αἰνεῖτε τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸς κύριος· ψάλατε τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν·

4 ὅτι τὸν Ἰακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραηλ εἰς
περιουσιασμὸν αὐτοῦ.

5 ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς·

6 πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις
ταῖς ἀβύσσοις·

7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς
ὑπετόν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 ὡς ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτῆνους·

9 ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 ὡς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν βασιλεῖς
κραταιοὺς,

11 τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων καὶ τὸν Ωγ
βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανααν,

12 καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
κληρονομίαν Ἰσραηλ λαῷ αὐτοῦ.

13 κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα κύριε, τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς
δούλοις αὐτοῦ παρακληθῶσεται.

15 τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων·

16 στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλῶσουσιν, ὀφθαλμοὺς
ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται,

17 ὡτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθῶσονται, (ῥίνας ἔχουσιν
καὶ οὐκ ὀσφρανθῶσονται, χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ
ψηλαφῶσουσιν, πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατῶσουσιν,
οὐ φανῶσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,) οὐδὲ γὰρ ἐστὶν
πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 οἶκος Ἰσραηλ, εὐλογῶσατε τὸν κύριον· οἶκος Ααρων,
εὐλογῶσατε τὸν κύριον·

20 οἶκος Λευι, εὐλογῶσατε τὸν κύριον· οἱ φοβούμενοι
τὸν κύριον, εὐλογῶσατε τὸν κύριον.

21 εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ.

Salmi 135

1 Ἀλληλουια. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

2 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ·

3 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

4 τῷ ποιοῦντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

5 τῷ ποιῶσάντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 6 τῷ στερέωσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 7 τῷ ποιῶσάντι φῶτα μεγάλα μόνω, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 9 τὴν σελῶν καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 13 τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρῴ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ἐξαγαγόντι ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 19 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 20 καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 22 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμῶσθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 25 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 26 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Salmi 136

1 Τῷ Δαυιδ. Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων.
 2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·
 3 ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· Ἄψατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιων.
 4 πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳ;
 5 ἐὰν ἐπιλάθωμαι σοι, Ἱερουσαλημ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου·
 6 κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
 7 μνῆσθητι, κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλημ τῶν λεγόντων Ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ.
 8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·
 9 μακάριος ὃς κρατῶσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νῦπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Salmi 137

1 Τῷ Δαυιδ. Ἐξομολογῶσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ὅτι ἤκουσας τὰ ῥῆματα τοῦ στόματός μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.
 2 προσκυνῶσθε πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογῶσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιόν σου.
 3 ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυῶρῶσθε με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει.
 4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥῆματα τοῦ στόματός σου,
 5 καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου,
 6 ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.
 7 ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζῶσθε με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρά σου, καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιὰ σου.
 8 κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρῆς.

Salmi 138

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Κύριε, ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσ με·
 2 σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν·
 3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεΐδες.
 4 ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσῃ μου,
 5 ἰδοὺ, κύριε, σὺ ἔγνωσ πάντα, τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαία· σὺ ἐπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
 6 ἐθαυμαστώθη ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτῶν.
 7 ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
 8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ εἶ ἐκεῖ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾄδην, πάρει·
 9 ἐὰν ἀναλάβωμι τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,
 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὀδηγῶσει με, καὶ καθεῖξει με ἡ δεξιὰ σου.
 11 καὶ εἶπα Ἄρα σκότος καταπατῶσει με, καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου·
 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθῶσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθῶσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
 13 ὅτι σὺ ἐκτῶσθε τοὺς νεφρούς μου, κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου.
 14 ἐξομολογῶσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχῇ μου γινώσκει σφόδρα.
 15 οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστούν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·
 16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφῶσονται· ἡμέρας πλασθῶσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.
 17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμῆθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·
 18 ἐξαριθμῶσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθῶσονται· ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
 19 ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς, ὁ θεός, ἄνδρες αἰμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.
 20 ὅτι ἔρεῖς εἰς διαλογισμόν· λῶμνονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, κύριε, ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;
22 τέλειον μίσος ἐμίσησάν αὐτούς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι.
23 δοκίμασόν με, ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου, ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου
24 καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδὸς γησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Salmi 139

1 Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.
2 Ἐξελοῦ με, κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με,
3 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμου·
4 ἠκόνησαν γλώσσᾳ αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. διάψαλμα.
5 φύλαξόν με, κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου·
6 ἔκρυσαν ὑπερφανοὶ παγίδα μοι καὶ σχοινία διέτειναν, παγίδας τοῖς ποσίν μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι. διάψαλμα.
7 εἶπα τῷ κυρίῳ Θεός μου εἰ σὺ ἐνώτισαι, κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεῦσός μου.
8 κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
9 μὴ παραδῶς με, κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶν· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ποτε ὑπωθῶσιν. διάψαλμα.
10 ἡ κεφαλὴ τοῦ δικλῶματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.
11 πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
12 ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθῆσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.
13 ἔγνω ὅτι ποιῆσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.
14 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογῶνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικῶσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Salmi 140

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεῦσός μου ἐν τῷ κεκραγέει με πρὸς σέ.
2 κατευθυνθῶ τῇ προσευχῇ μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπεριν·
3 θεοῦ, κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
4 μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
5 παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχῇ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
6 κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν.
7 ὡσεὶ πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅστα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην.
8 ὅτι πρὸς σέ, κύριε κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σέ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχῇν μου.
9 φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστῶσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
10 πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλῶστρον αὐτοῦ ἀμαρτωλοῖ· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω.

Salmi 141

1 Συνέσχευε τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ· προσευχῇ.
2 Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς κύριον ἔδεθην.
3 ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελω.
4 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐπορευόμενη, ἔκρυσαν παγίδα μοι.
5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχῇν μου.
6 ἐκέκραξα πρὸς σέ, κύριε, εἶπα Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῆ ζώντων.
7 πρόσχευε πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα· ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
8 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχῇν μου τοῦ ἐξομολογῆσασθαι τῷ ὀνόματί σου, κύριε· ἐμὲ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Salmi 142

1 Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθῆσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
3 ὅτι καταδιώξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχῇν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωῇν μου, ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος·
4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6 διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ, ἡ ψυχῇ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. διάψαλμα.
7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῶσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνῶρισόν μοι, κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχῇν μου·
9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.
10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγῆσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
11 ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, ζῶσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχῇν μου·
12 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχῇν μου· ὅτι δοῦλός σου εἰμι ἐγώ.

Salmi 143

1 Τῷ Δαυιδ, πρὸς τὸν Γολιαθ. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·
2 ἔλεός μου καὶ καταφυγῇ μου, ἀντιλήμπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστῆς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
3 κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἡ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;
4 ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσιν.

5 κύριε, κλίνον οὐρανοὺς σου καὶ κατάβηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθῶσονται·
 6 ἄστραυον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς.
 7 ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,
 8 ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
 9 ὁ θεός, ᾧδὴν καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι
 10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλευσιν, τῷ λυτρουμένῳ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.
 11 ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
 12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἠδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένοι περικεκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ,
 13 τὰ ταμίεια αὐτῶν πλῆρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,
 14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς, οὐκ ἔστιν κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν,
 15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταυτὰ ἔστιν· μακάριος ὁ λαός, οὗ κύριος ὁ θεός αὐτοῦ.

Salmi 144

1 Αἰνεῖς τῷ Δαυιδ. Ὑψώσω σε, ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογῶ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 2 καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 3 μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας.
 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινεῖσι τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσιν.
 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλῶσουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶσονται.
 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶσονται.
 7 μνῆμιν τοῦ πλῆθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
 8 οἰκτίρων καὶ ἐλεῶμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
 9 χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασιν, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.
 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλῶσουσιν
 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.
 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
 13α κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 14 ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.
 15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
 16 ἀνοίγεις σὺ τὴν χειρὰ σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.
 17 δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 18 ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιῶσει καὶ τῆς δεῦσως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.
 20 φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει.
 21 αἰνεσιν κυρίου λαλῶσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πάσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Salmi 145

1 Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν κύριον.
 2 αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.
 3 μὴ πεποιῖθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστιν σωτηρία.
 4 ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.
 5 μακάριος οὗ ὁ θεός Ιακωβ βοηθός, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ
 6 τὸν ποιῶσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τὸν φυλάσσοντα ἀλῶθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,
 7 ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινώσιν· κύριος λύει πεπεδημένους,
 8 κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους·
 9 κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους, ὄρφανὸν καὶ χῶραν ἀναλῶμψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
 10 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου, Σιων, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Salmi 146

1 Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Αἰνεῖτε τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ θεῷ ἡμῶν ἠδυνθεῖη αἰνεῖς.
 2 οἰκοδομῶν Ἱερουσαλημ ὁ κύριος καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραηλ ἐπισυνάξει,
 3 ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν,
 4 ὁ ἀριθμῶν πλῆθῃ ἀστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
 5 μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
 6 ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.
 7 ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογῶσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ,
 8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν, τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον (καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.)
 9 διδόντι τοῖς κτῆνεσι τροφὴν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
 10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελῶσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνῆμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·
 11 εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Salmi 147

1 Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Ἐπαίνει, Ἱερουσαλημ, τὸν κύριον, αἶνει τὸν θεόν σου, Σιων,
 2 ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησεν τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί·
 3 ὁ τιθεὶς τὰ ὄρια σου εἰρῆνῃν καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

4 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ, ἕως τάχους
δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ
5 τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν
πάσσοντος,
6 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ
πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστ΄εται;
7 ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τ΄ξει αὐτά· πνεύσει
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυ΄σεται ὕδατα.
8 ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακωβ, δικαιοῦματα
καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραηλ.
9 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα
αὐτοῦ οὐκ ἐδ΄λωσεν αὐτοῖς.

Salmi 148

1 Ἀλληλουία· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. Αἰνεῖτε τὸν
κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
2 αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
3 αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελ΄νη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα
τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
4 αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ
τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
5 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπεν, καὶ
ἐγεν΄θησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
6 ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
7 αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι·
8 πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος,
τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
9 τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ
πᾶσαι κέδροι·
10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτ΄νη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ
πετρατὰ·
11 βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς·
12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων·
13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μόνου· ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ.

14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς
ὄσιοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Salmi 149

1 Ἀλληλουία. Ἄψατε τῷ κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἢ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.
2 εὐφρανθ΄τω Ἰσραηλ ἐπὶ τῷ ποι΄σαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ
Σιων ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·
3 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ
καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ,
4 ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς
ἐν σωτηρίᾳ.
5 καυχ΄σονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ
τῶν κοιτῶν αὐτῶν·
6 αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
7 τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν
τοῖς λαοῖς,
8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς
ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς,
9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ.

Salmi 150

1 Ἀλληλουία. Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ·
2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·
4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ·
5 αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐ΄χοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. ἀλληλουία.